

מעריב סופשבוע

י"ז בחשוון, תשמ"ט 28.10.1988

בחירות '88:
תסמונת השנאה

ערוץ 2. המסך יורד

משפחת שניר,
טרגדיה אמריקנית

מייקי וייסמן.
בת 16. זמרת

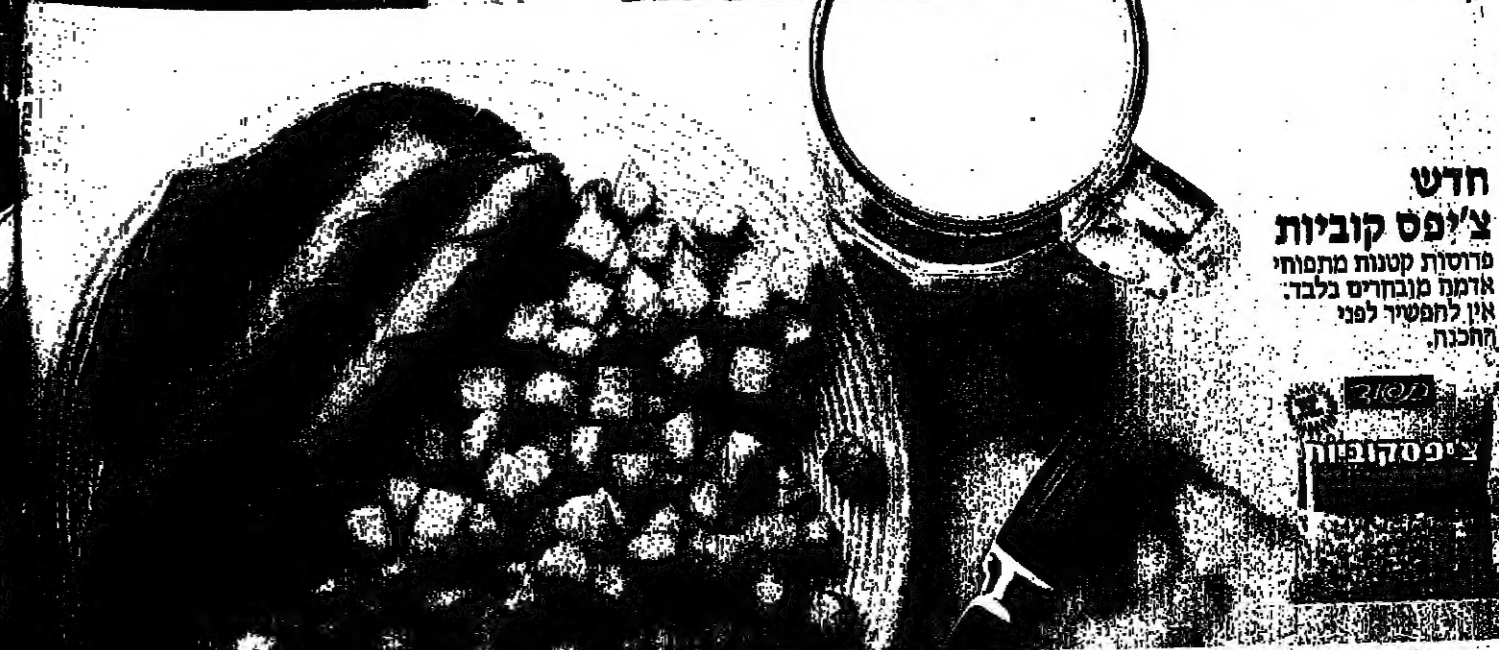
איך אתם אוהבים את הצ'יפס שלכם?

חדש
צ'יפס כפרי
פירות מתפוחי אדמה
קטנים ובעלים
אין לחמשייר לפני
ההכנה

צ'יפס עגול
פירות קטנות
מתפוחי אדמה
מובחרים בלבד
אין לחמשייר לפני
ההכנה

חדש
צ'יפס קוביות
פירות קטנות מתפוחי
אדמה מובחרים בלבד
אין לחמשייר לפני
ההכנה

תפוד מוסיפה תוספות תוספות חדשות
טו לא אוהב צ'יפס? ונכשיר, ונעטם חאווב כל כך של צ'יפס מוש לבם בצורות חדשות ומעודדות
וואבן, כן, תוספות נוספות של תפוד שיתפסו אוהבם ואת הילדים מוסיפות תוספות. צ'יפס
אמיתי, מבוזר כמסורת טעימה וקורטיבית למנה עיקרית, כבשים לחבשילים או כמסוף מלוח. רק
לחיות! מוזמנים, לטען, לבשל או לאפות בתנור.

מס' 3 התוספת שתופסו

מלך סופשבוע

פיחות? עליות מחירים?

עכשיו אתה מוגן

הרש"ר בית המדרש

מבצע חדש - סתיו 88

למהגני תדיראן החדשים מנהטן

אספקה מהירה

*** לחתקנה סטנדרטית
(כולל 2 מ' צנרת)**
* הסכום מתייחס למחירון
חזירן מיום 1.7.88

החשביר לצרכן

30.10.-4.11.88

לכל הגילים

לנשים גברים וילדים

המון

13%

ממייטב יצרני הסריגים בישראל ובאיטליה

St. Michael MARKS & SPENCER **וסריגי היוקרה של**

20% הנחה

שמיכות במבולאות
 DUVETS
 מוצות + מוד
 St Michael MARKS & SPENCER

ההזדמנות הגדולה

על-האומ של בני מיטה

שלל דוגמאות חדישות

■ מצעי מיטה ■ וילונות אמבטיה
■ שמיכות קיץ ופיקה ■ חלוקי רחצה
■ כיסויי מיטה ■ ריפודיות

על כל קניה מעל 100 ש"ח (לאחר ההנחה) 6 מגבות מטבח צבעוניות חינם
כדאי לקנות במושביר לצדכן

**שבוע
היצרן**

בית המדגן

אשדוד, רמת השרון, תל אביב, חיפה, ירושלים, נהריה, נצרת
טבריה, תל אביב, תל שבע
הרצליה, תל שבע, תל אביב, תל שבע
נהריה, תל אביב, תל שבע, תל אביב
חולון, תל אביב, תל שבע, תל אביב
לוד, תל אביב, תל שבע, תל אביב
קרית-מוצקין, תל אביב, תל שבע, תל אביב

- **רמות השרון:** יוני 1972, 14 ימים
- **רעננה:** יולי 1972, 14 ימים
- **רחובות:** אוגוסט 1972, 14 ימים
- **נתניה:** ספטמבר 1972, 14 ימים
- **ירושלים:** אוקטובר 1972, 14 ימים
- **חיפה:** נובמבר 1972, 14 ימים
- **כאר-שבע:** דצמבר 1972, 14 ימים

[illegible]

תסמונת השנאה

אומרים שאנחנו עם וזכוני. קוטבי. קיצוני. עצבני. אגרסיבי. חסר תרבות ודמים שכל זה נכון בכל ימות השנה והרבה יותר – בתקופת בחירות. האם אנחנו גם עם שונא? כולנו נתקלנו, פה ושם בארץ ישראל, בגילויי שנאה על רקע פוליטי. מכל הצדדים. כלפי כל הצדדים. ברקה הכמעט-ישעיהו לפני הבחירות התלוויו לשני אישים פוליטיים ל"תושבי-שנאה", אריאל שרון מימין, יוסי שריד מעמאל. האם הם חשים בה? בשני המקרים לא צבינו בגילויי שנאה חיצוניים לא שם לא קילל. לא פוצצו אסיפות. האם אנחנו מתבגרים?

מאת אורי ברקאי

עקב גוטמן, אב שכול מאז יוני 82, שונא את השר אריאל שרון. אחרים מעריצים את שרון, או חרדים מפניו. גוטמן שונא. בשינאה הזאת הוא מרעיל את עצמו. "גולותי אובד אדם, והם מנחם בכין וארץ שרון. הכיחתי אותי לשנאה. כבר יותר משש שנים הונה גוטמן תעוב כלפי שר המסחר והתעשייה, ואין לו מורקן. אין לו אמירה מספיק קשה על מי שלרעהו רצח את בנו על הברבור. גוטמן לא יגיד מאיוז סימטה כדי לומר לשרון דבר. לא הייתי מסוגל למגוש את שרון. אני מקוה שלא יעמוד בדרך חיי. אני לא יודע מה הייתי מסוגל לעשות".

אם האב הזה, שאינו חדל לבכות את בנו רן, הוא שונא הגדול של שרון, כי או "שר הבטחון של הממשלה הבאה" (כמי שהציג אותו הבדיו באסיפת בחירות במתחנתקה השבוע), יכול לישון בשקט. אין אחר לא יגיד עכשיו לשרון בפרצוף מה שזקק השלט של גוטמן בתקופת המסגרת והמנוחיות בסוף 82: "שרון רוצה".

גוטמן, קיבוצניק מהעוט, חיבו ודח חנית מעודתו ושתקנית. גם הוא, הרי, אומר את דבריו רק כשהוא מתבקש לכך. וגם כל השאר, ותיק "חורם נגד שתיקה ותומכיהם, כבר אינם מתרועעים בכיכרות. "השנאה אינו יוצא עוד לרחוב", אומר גבי כהן, עיתונאי שכיח במאגליית רב כהנא במשרד החדשים. "גם כלפי כהנא לא הביע איש התנגדות ספונטנית ברוב".

שרון לא רצה להתניח לשאלת השנאה, אבל אדם שחף פעם מבאי ביתו ומכיר את תוכניתיו אומר: "השנאה לשרון קיימת. התכונה יוצאת הדופן של השנאה לשרון היא שיש לא מעטים, דווקא מקרב אלה הקוראים מעשיות ומתורבתים, והשנאים שהשנאה הזאת לגיטימית. היא אולי לא באה לידי ביטוי חריף כמו השנאה לאנשים מסוימים בשמאל, או אפילו כמו השנאה לשטעס פרס. אבל יש בה כשנאה הזאת עוד משה שאין כשנאות אחרות מתלווה אליה פחד עצום. כלמי שגורר בתלמי מוסבר, לפיו שונאי שרון עולים להיענש – בעוד שונאים אחרים לא יניקו בגלל שנאתם".

היה ברמה שיש הרבה שנאה במערכת הבחירות הזאת. ומכיוון ששרון מהווה מטרה לשנאה כבר זמן רב, טבעי היה לכרוך את השנאה הזאת באה לידי ביטוי ממשי ברוחם, מול שרון. והשנאה הכללית שלילית.

ההתנגדות לשרון הייתה לשיח רעים נטולת רגשות אישיים, מסובתת היטב ודן, וצד, מנומקת בעדנה לגדול הפרינה והערייה. מעבר להתבטאויות מנומקות היטב הופץ בשקט כעס עצום. אבל לא יותר. באסיפות הבחירות המעטות שאליהן התנהל שרון כשכוח שלאחר שבו מוהגניה (הוא ביטל ניסויים בשוק הכרמל ובחנות המרכזית בתל-אביב, לא היה ביטוי לכעס כלפינו, או לתרדח מפניו. הוא אחר להגיע לרחוב עדיית אשור, במצבאי שבת לקהל, כמאה וחמישים חורים וילדים מתרועעים, זה לא חמריץ. ממילא ירדו כנברי לבן כדי לאכול פלאנל וגלידה. בינתיים טכנו ננות לאורך מסומי הממשלה המקיפים את הבמה. הם שם היו רגלים ושלטי כחלילן של הליכה, כריינגמנות על השולחן ומסך מוגיטור גדול שידר בקול את "דק הליכוד יכול". וילדים רקדו לקצב והינגל הדיסקוטקה. כשהגיע שרון, התבררה בלתינו הלכנה יחד עם הדגלים. הקול האריש תרם לו מהזאת כמיים קצרות.

הגרש הזה, כמו מגרשים אחרים עליהם ניבד שרון השבוע (שרירות, יעוד, היה הגרש שלו. הוא יכול היה לומר דברים שגררים. והזאת סבה על צד שמען פרס ומסקנתו הייתה כי בגלל שר הדת יש להצביע לליכוד. מרוחק פיזית מאזרחי, שמוי חושב במבטות חרדיות של אנשי הכוחות והחיליים והמשישים על הגות מסבית, הניל שרון במיקופון את הבדות המספקו שלו. עמידתו המבודדת על הבמה, במלוא כובד גוש העצום, הייתה נטולת קשר מן הקהל. מסבית המשיכו אנשים לשוחח, לפגוע, לרד אחר-החלילה למרות אדמתם הכבדות כלפי הדובר. הוא כבר היה שלחן והם היו (המשך בעמוד הבא)

יעקב גוטמן, אב שכול, על אריאל שרון: "שרון, באישיותו חבוגה, מאלם את כל הדוע שבאדם. אני מאחר לו דק רע, לא ילדים שלו, כי יכול להיות שהם נכלאים ומה הם אנשים אם יש להם אבא כזה. אבל אני רואה באדם הזה סכנה לצעידים שעדיין חיים".

אם שבנה מאשבוז בבית לוינשטיין על יוסי שריד: "הלואי שימות, תאמינו לי, הלואי שימותו גם רן כהן וגם יוסי שריד. מוות זה מה שאני מאחלת להם. הלואי שהילדים של יוסי שריד יפצצו ויבואו להתאשבוז כאן: שיקבלו פולני והיו מעוותים, זה היה שגוי. להם".

מאת מיכל קפרא

המקום המנוח של בית לוינשטיין ברעננה. התפאורה: חלל גדול המאפשר תימרון חופשי לכסאות גלגלים ושטיח קיד ענק ומרשים. המשתתפים: ארבע נשים מבוגרות. אחת מהן ממעלת בכנה הנמצא במוסר השיקומי הזה, שלוש האחרות מתגוררות ברכות המגישות קפה בכוסות פלסטיק ארוטות. וכן: שעת ארצותיים מוקדמת, ימים ספורים לפני הראשון בנובמבר 1988. כמעט הוראות במה, ובכל זאת מציאות. מציאות שלפני בחירות.

"הלואי שימות, תאמינו לי הלואי שימות", נועתת האם המבוגרת ששערה האפור כרוך על צווארה בעיגול דך. "שימותו, גם רן כהן וגם יוסי שריד. מוות זה מה שאני מאחלת להם". שלוש המתגוררות, נשים חכיבות העוסקות במילוי המיחם, מביטות בה ברמנות. "הלואי שהילדים של יוסי שריד יפצצו ויבואו להתאשבוז כאן", היא ממשיכה לנעוץ. מתגוררת א' יין כהן אני לא יודעת, אבל לגבי יוסי שריד – היא צורקת.

מתגוררת ב' מהנחת בהסכמה. האם: "שהילדים שלו יקבלו פולני ויהיו משותקים, זה מה שמגיע להם".

המתגוררת השלישית, שמוחתת במרץ מסלית ורודה, תוהה קצת על תוספת הענישה "למה פולני דווקא".

אבלוסיית המנוח מייכת בשלווה, חזרת לקעה ורק הדר של המשפט – "שהילדים שלו יקבלו פולני ויהיו משותקים" – ממשיך להתקיים קיום ממשי ותו, גם לאחר שהאם היהודית הירחומה יוצאת מהמנוח (לא לפני שהיא משחילה גם את המשפט הנצחי: "ומרס שקיר"). והמתגוררת שואלת בעדנה אידךץ "כמה מוכר".

איוו שאת, אמה אחת שונאת בלחט ושלש מבחנת משותפת פעולה, מביטת לבאח לפעולת האביבה מתם כן, באחת יום בבית לוינשטיין, והרעת שואלת לאן היגענו ואיך.

יוסי שריד, מכיר להיות, היה שקע אותו זמן כאלפני "מגוון" בהכנת תשריי התעמולה של תנועת "דך". אולי רנו שם בחייפות הריאלוג בין שתי הכוחות שמככבות בחשדיריהם. אולי בעניינים חשובים יותר. וכיוון שאין ישראל שקעה בתרבות הזוהר, והאמא מבית לוינשטיין לא חזרה בובות בצלמם של ילדי שריד ותקדו אותן במחשית הקללה, שריד לעולם לא היה יודע על הריביות הנשי כנפת רעננה לולא שיחת הטלפון שימות.

יוזמה מביכה לך תבקש רשות לתועי שינאה בנוכחות השנאה. ושריד, פוליטיקאי ותוס, ידע כנראה ששינאה שלפני-בחירות לא משיימת באוויר ומצפה בסכלנות שהתיקשורת תיחקל בה.

גסענו לירושלים, למכון סרומן שבוהר הצופים. על השינאה ויכדנו בדרד חזרת. בעליית – שתקנו. ליד שכבת שמאל הגבא אפר יוסי שריד. "אם הייתי יוצא כאן הוצעה הוצינם השליילים באוויר היו משתללים". תבטתי באוויר, אבל יוסי שריד ידע לגעז בנבעת התפתחות. במכון סרומן גאם שריד את נאטו יחד עם שאר הציג המפלגות, וחור לתל-אביב. עין השינאה אמיל לא התקרב לזה הצופים רגיעה תרבותית והציאה לשון בליגלוג.

בדרך "עוצמת התחיימות אלי מרהימה אחי כל מעם מוריש. ממתיקה אחי. אני שומע רואה, קרא בעוצמה ותו יש מימר שאני לא כלכך מכין. אני רוצה לעמוד, אחת מתכוון אלי אני שריד אחת אומר לעצמי, רגע, אנתון גביאום ואני יוסי, והאן פעם אני מאמץ שמיעות. מסוגל לאגור מידון קו של איבה. ומשחררת שתיקה, ומסבית פרועה שקטת, ולשכר שנה חלף מבט התנה על פניו של שריד, מבט מופתע מהתגלית, שנעלם כסיכה ושירי, כך גאוף לך היה במקום אחד לחלוטין.

לא מומן, במסגרת תוכנית טלוויזיה משותפת, היה אצלי אחד מתגוררים של ישיבת השחוקים. איש מיוחן איש חושב, מלא מניקות. נפגשנו כמעט הראשונה בחורי בכמה. לאחר רבע שעה של שיחה תנא אפר לי, אמת יודע, יוסי, יש משהו שאני חייב להגיד לך. אני יושב כאן כבר רבע שעה ואני לא יודע, אחת נראה לי ברואה. כי (המשך בעמוד הבא)

אדיק שרון

יוסי שריד

(המשך מהעמוד הקודם)

שלו. אני אחזר מן הצדדים לא היה צריך להתאמץ. כמו במסיבה משפחתית-שיגרתית, מובנת מאליה. גוטרמן, איש "משפחת הכופר", לא היה שם. גם לא בני בשן מנהיגה שאיבד את שתי רגליו ליד דאמור באותה מלחמת-איר-ברירה. גם לא יהושע מיר מעידוד, שכותב כבי שש שנים יומן שכול, ואינו שש לרוב כגעתו של איש. לא היה שם נתן בבלי מאשקלון, שלפני שנתיים יום והפך בין חברי מרכז חרות חוכרת לחסימת שרון. "פעם אירגנתי משהו. היתה לי הרגשה שחברה אנשים מוכנים לתת כסף לחסימת שרון, כדי למנוע את עלייתו מחדש. לא יצא מזה כלום. הקטן נגזר."

גבי בשן על שרון: "אני לא שונה אותו. שינאה זה לא בלכסיקון שלי. אבל אני חושב שזאת שערוריה שהוא מאשין בתפקיד ציבורי אחרי ועדת כהן".

האנשים החליל הוכו זה עתה בלימוד, אין מה גבוה. לא, אלכו לא שונא את שרון. "אבל חברים שלי לא מקבלים עלי". אלכו הוא חקת הכחה של תחת ההתנגדות לשרון. הוא וחבריו העומדים מעבר לקול המאוינים לשרון, מבטים בהתנגדותות בחיך קטן ומחנשא. אין להם התבוננות מיוחדת לשרון. הם מסויגים מן הליכוד כולו, ומקשיבים בשתיקה לתשובותו המפורטות של שרון לשאלת חקול וראשונה "מה יעשה הליכוד בקשר לאינתיפדה". אפוף זהל פלאמה חושב בנבו ורעם, מרצה שרון גבוהות מכוונות בהבעת של ילד חרוץ. גבי בשן דוחק שומר את שרון במוקדם. וגם הוא מרגיש שאין לו עניין אישי בהתעסקות הזאת באיש אחי. "אני לא חושב שהפציעה שלי נוחת לי איוה קררים להגיד את מה שיש לי להגיד". פעם אחת כיוון אקט המנחם כלפי השו. "זה היה בחתונה של חבר ששכב אחי בבית-חולים במלחמה לבנון, והיה פצוע ביוק כמזי. במחוז אולם החתונות עמדו שחל ושרון ולחצו ידיים. כשהגעתי לשרון והנחתי את רגל באומן מאד המנחם. אמרתי להם - לא, אני לא יודע אם הוא הבחין". שרון, אומרים שובאי המורדות, לא מבחין. בשן "מקריב" העידו שהוא גימנע אחרי שקרא לו רוצח במלחמה לבנון". ממשך כל חשבוני וחחרון לא תיחד לי מקריבני לנחש אלו ולשאל אותם והם באבות נמאצת. "אני לא שונא אותו, אומר בשן, "שינאה זה מוחץ לתחת. זה לא בלכסיקון שלי. זה רגש פרימיטיבי. אבל אני חושב שזאת

(המשך מהעמוד 16)

(המשך מהעמוד הקודם)

אצלנו - את המשפט הזה אמר בראדריין - אתה ממש השקן. ממש השקן שאלתי אותו, והוא ענה - ממש השקן. כעברנו אתה התגלמות הדור. "לפתע הבנתי את ההתנגשות שלו כאשר גילה שבששן יש גם צדדים אנושיים. ולמדת שחשבוני שאני מרגיש את עצמתי השינאה רק אז, באותו רגע, הבנתי את המימדים האמיתיים שלה. והבנתי לא נאמר מעי בור ועד-האורן אלא דווקא מפי אדם רציני. והמעמד הזה חקק בכוני".

בדרך עוצרים במסעדה באברגוש. קצת סליס, מרק, והנה מתרנן ששריר אינו מוכן לקחת קבלה. בשער הגיא הייכרן מתחיל שוב עם גילויי השינאה. "אני זוכר את גלי השינאה הגבוהים ששפטו את הארץ בהקפות מלחמה לבנון. היו גילויים קשים שהבאיכו לי. בימים הראשונים של המלחמה סיפור לי שמישהו ראה בין הייזלים עמוד תליה המייער ליוסי שריד. "אחד הייזרים הראשונים בלבנון במסגרת ועדת חרץ ובכחון היה יום האביבה שלי". על משקל "יום האביבה" אני אכזר אותו כל ימי. אלה היו הימים הראשונים של המלחמה והיתה אושריה מוחלטת והמלחמה היתה נפלאה נהדרת וקצרה ואין אחר לא הבין למה שריד מתנגד לכיאת המשיה. ולא הייתי צריך להיות בלבנון כדי לחוש בחדף השינאה אלי. ולו יכולתי לשלם מיליון דולר, שאין לי, כדי לא לבאח לסיור, הייתי משלם. אבל, למעשה, לא יכולתי שלא לבאח. אם אתה ממחר פעם אחת לבאח למקום בלבן שאתה יודע ששם יגרמו לך סבל ובושה פעם אחת בלבד, זה הסוף. סופו של כל איש ציבור. ואמיתי לעצמי, יוסי אתה הייתי חוזר משם מנוכר ככבדתי. לא היתה ממש התחת ועלבון אבל התוויר היה מלא שינאה ואיזמים. ואני הלכתי ביום ההוא בין הייזלים הלוח ובכחון זה היה יום האביבה שלי. והפולין והשקן ועמוד תליה מתעביבים יחידיו ומבשלים את השאלה - למה שריד, באנליטיות מעט מנוכרת, אומר: "הסיבה הראשונה היא ששנאה, כמו האהבה שלנו, אי פעם אינן עשילאיות. כדי לאהב - ובעיקר כדי לשנוא - צריך לעשות פרוטוגיפיקציה של השינאה. באותו ארוע היה איתי גם ויקטור שם סוב. היי הוא בעל עמדה דומה לשלי, גם הוא התנגד למלחמה, או מרע דא יצא יבש מכל חזקניו העיתונאים והמרגנר או מבוחרות נוחס "ממש ויוסי שריד מתנגדים למלחמה. את ממש קשה לשנוא. זה מופשט. אין עיבים, אין אוננים, אין רמת גוף. האביבה והיתה צריכה להדרכו באיש אחי."

שריד: "יבנם אחת שונאים אותי על מה שאמרתי, וכעם שניה על זה שהמבול צדק. וגם מאשימים אותי שניולא אמרתי את הדברים - הם לא היו קודרים".

"סיבה שניה קשורה לעצם היותי מתוך המחנה. את שמעתי פעם משהו שנאם או דיבר, למשל, ומגול הזה כהא, שהחזיר את מאיר וילנר וילנר תרבה יותר קיצוני ממני. הדעות שלי אינן כשירה בעיקר כי הדברים שאני אומר באים מתוך המחנה, וההבדל הגדול, אני לא בא ממתחרת של צ'ה גווארה ברוס אמריקה, אלא מלכילבו של המימסד. כשאומר ערבי דברים מסוימים, אומרים - טוב, הוא ערבי. אבל אני איני קול קורא במידה אלא קול קורא בישוב. זה משגע אותם". והיום כבר מאוזרני. שריד מגיע לתחנת השנאה הכפולה. כפי שהוא מכנה אותה. "פעם אחת שונאים אותי על מה שאמרתי. ופעם שניה על זה שהמבול צדק. ותרד כדי כי גם מאשימים אותי שניולא אמרתי את הדברים והם לא היו קודרים. זה המצב היותי. זה לא בדיוק שהוא צדק, אלא בכלל זה קרה. ואולי גם ויריבים והשונאים שלי, שיהיה במימסד, מתרשמים ששריד כפי אני מציג את עמדותי נעשית אולי יותר אקסטיביט וצלולה, ויש סכנה חלילה שמישהו יצא לתרבות רעה ומעבר לה ישנו גם מה שנקרא - שנאה חיבם". ולפתע השרדון חרוש הקמטים של האם במגזן בית לוינשטיין, והמסבירות הנול האמיני הלכו בזהירות מיה נהמטים לטויה הדורשת סובב ומסובב. ניתוח פסיכוסצילוגי אקסמי. ושכלו של חבר הכנסת שריד מחפה על מבטו. ומופשטות השינאה מעיקה בחלל המבניתי הפרטי של שריד שדוהרת לעבר נתיבי אילון.

(המשך מהעמוד 16)

K.E.W.

תוצאות מבריקות של עבודה בלחץ

KEW מכונת שטיפה קומפקטית עובדת בלחץ, נוחה וביעילות ללא תחזוקה. נעה שחורה אינה מורתינה אותה - כולל ניקוי שוטפים כבדים, חומרים דביקים, זבל חי ועפר נכד.

- * הפעלה קלה וגוחה.
- * שטיפה במים חמים, קרים או קיטור.
- * עס או בלי דטרגנטים, אפשרות לניקוי חול.
- * לשטחים ואולמות בכל סדר גודל.
- * מודי תחזוקה.
- * פיצוצות בדומרק קיי חברת K.E.W.
- * תחמוכיכות בעולם לציד ניקוי ושטיפה בלחץ.
- * אחריות ושדות - המשביר המרכזי.

פיון אביזרים נרחב (אקדחיו החזה, מכשור מסתובבות וכד')

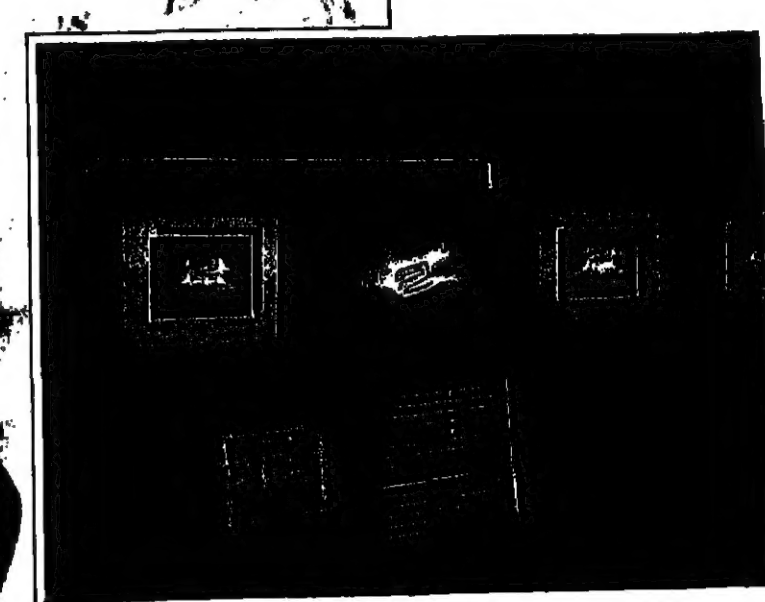

בתעשייה
במטבח
במוסד

הנבואה האבוד של הערוץ השני

"הערוץ השני - פירטים"

על אלוהים מדוע מסרבת רשות השידור לאפשר לערוץ השני לממן את עצמו באמצעות פרסומות, הרי אילו היתה מאשרים להם...
 אחרון הראלי "אילו, אילו, מה זה כל הדיבורים האלה על אילו, אילו הם היו מעמידים לרשותנו את זמן השידור שלהם, שמבוצעו חיוס על וידאיקלימים, חיוס יכולים לתת לעם ישראל שידורי טלוויזיה מעולים. חיוס יכולים לתת לעם ישראל שמונה שעות שידור הכי טובות שאפשר."
 * הם הרי הציעו לכם לשרד תוכניות שלכם במסגרת זמן השידור שלהם, למח סיבבתם
 "קודם כל, מה זה 'הם' הציעו לנו? זו היתה במידות הצעה שלי, אני הוא שהצעתיו שהם יעמידו לרשותנו את זמן השידור שלהם."
 * אם כך נותרה הבטיחה. מדוע זה לא קורה?
 "כי הם לא מוכנים לתת לנו את כל השעות שלהם. הם רוצים שאנחנו נשרד מדי פעם תוכניות שלנו במסגרת התוכניות שלהם."
 * מדוע זה לא מקובל עליך?
 "על-פי החוק רק לנו מותר לשרד. אנחנו נותנים חיוס כסיוו לשידורים שמנגנים באופן מוחלט לחוק. עד שהוכנסה לא מחוקקת את חוק הערוץ השני, אין כל הבדל בין השידורים שלהם לשידורים של תחנת מירטו."
 * אבל הרי לשידורים שלהם יש אישור של חיוס המשפטי לממשלה. מה באן פירטו?
 "ההרשאה של חיוס המשפטי היתה מבוססת על כך שאנחנו נחיה אתרדים לשידורים ונאשר את לוח השידורים. מה שנותר חוקי לשידורי הערוץ השני, זו העובדה שהשם שלנו מופיע על חשיקומית שלהם. אם נוריד את שמנו הם לא יוכלו לשרד. במפעל - 'העצת האחת', שהיועץ המשפטי דיבר עליה, לא מתממשת. כבר כמה חודשים שהערוץ השני לא מניש לאישורו את לוח השידורים שלו. חיוס המשפטי, אגב, רצה להטות את השידורים וזה לא קרה רק בגלל שהממשלה לקבל אותם תחת הסודות."
 * מה עם טובת הציבור?
 "טובת הציבור מחייבת שיתנו לרשות השידור להפעיל את הערוץ השני. ואם באמת יקבל הציבור תוכניות ברמה שמגיעה לו, בשום מקום לא חיתה כוונה שלמשרד התקשורת תהיה תחנת טלוויזיה משלה, ובמפעל זה מה שקורה חיוס. בשום מקום לא חיתה כוונה שמשרד ממשלתי יקום מתאום וישחק בטלוויזיה. עד שלא ייקבע אחרת בחוק, זה התפקיד שלנו. באינו זכות משרת ולחמים חיוס נגד תחנת מירטו ולא ולחמים נגד הערוץ השני, שאינו שונה מהם. מי נתן להם סמכות לעשות את מה שהם עושים."
 * ועדיין ושאלת השאלה, מה איכפת לך לאפשר להם לגייס מיליון-מיליון וחצי שקל מפרסומות, כשלישות השידור יש חיוס עורפי-בסף איריזם?
 "למה אני צריך לתת להם תשדירי חסותו אם הממשלה רוצה ערוץ שני, שתחזק חוק. תפקיד לשמור שתחזק וישמר. ואם זה אני עושה. חזוק נותן לי את העוצמה לשרד בישראל, למח אני צריך לתת אותה למישהו שלא מגיע לו. שאנחנו ניתן יד למימון תחנת טלוויזיה של משרד התקשורת איפה נשמע כדבר חזק."
 * יש למצב חזק מתחזק?
 "בוודאי. שהם יתנו לנו לעשות את מה שאנחנו יודעים לעשות. שיתנו לנו לשרד בערוץ השני ואני מוכן להתחייב שאנחנו נעשה טלוויזיה שעם ישראל אפילו לא חלם עליה".

ע
 ריך שהדברים ייאמרו באופן הבטה ביותר מרדכי בסיפור שעיקר מאבקי-כוח וזקרה. גיבוריו הראשיים: הטלוויזיה הכללית, או יותר נכון רשות השידור, והערוץ השני. הנפגעים העיקריים, כמו תמיד, הצופים. ובשל אותם בעלי שירים הולך ופוחת הסיכוי שלנו ללחץ על השליטות ולחשיג איוו שהיא אלטרנטיבות לשידורי הטלוויזיה הממלכתית. ומי כמונו, הצופים, יודעים עד כמה נחוצה לנו האלטרנטיבות הזו, ולו רק בשל אינסוף שידורי הספורט והדת.
 ואכן, אדם מבחין שמנסה לזרז לעומקה של התחלוקת בין הערוץ הראשון לשני, אינו יכול להשתחרר מן התחושה שברשות השידור לא כל-כך אוהבים שמרי פעם אנו יכולים להשתחרר מהם ולצפות באחרים. ויש להם הכוח והכלים למנוע זאת מאתנו. מכיון שהערוץ השני אינו פועל בשלב זה מבחינת חוק, נחן חיוס המשפטי לממשלה לרשות השידור מעין אפוסטרופות על הערוץ המתחרה. לפי הראשו חייבים כל שידורי הערוץ השני להיות "כפצה אחת", כלשונו, עם האה הגדול. המשמעות המעשית של הראשו זו, שלרשות השידור ניתן הכוח לקבוע האם הערוץ השני יחיה או ימות.
 המצב כרגע הוא שהערוץ השני נלחם על חייו. עם נשק דל ביותר, כמעט כלי חיילים, בכלל בלי כסף. קרב (ומשך בעמוד הבא)

מלחמה מרה, לחיים ולאמת, מתחוללת בין "האח הגדול", רשות השידור, לערוץ השני. אך בקרב הזה יכול להיות רק "האח הצעיר". למעשה הוא כבר גוסס מחוסר כסף ושידוריו נכגעים. תשדירי שידור יבואו אל האכזריות אורי בורח ואהרון הראל היו מוכנים לתת להם אור ידוק, אבל הם לא מוכנים. בעצם הם כן מוכנים אם הערוץ השני יתן להם את כל שעות השידור שלו. המנכ"ל מוקמלי אומר: "הטלוויזיה הכללית בוחדת מתחרות, מדובר בעריצות של אגשים". ■ מאת יעל פז-מלמד צילומים: סקוב סם

מצלצלים, מזמינים, משתתפים בהגרלת פרסים ומקבלים מתנה... יחס חם

למה תרמופוז? ברור מאוד!

תרמופוז מעניקה לכם שרות אמין, מהיר ומקצועי. החורף כדאי לכם ליהנות מאספקה מהירה, יחס חם ויעוץ חינם של מומחי פז - חברת האנרגיה הגדולה בישראל.

התקשרו עוד היום לתרמופוז:

תל-אביב והמרכז:
מסוף גלילות - 411121, 414242, 414324, 03-425112.
חיפה והצפון:
04-668282, 04-531152, מתקני פז חיפה - 04-531152.
ירושלים:
מסוף ירושלים - 02-533394-5, 02-715146-9.
משרד - 02-715146-9.
באר-שבע ותדרום:
057-30136, 057-424939, מסוף באר-שבע - 057-424939.

ההגרלה הראשונה תערך ב' 8/12/86

- התגרלה בביקור ר"ח חברת פז, נציג החברה ונציג משרד המסדות.
- חוקן המבצע נמצא במשרדי החברה ובביתם.
- השתתפות במבצע אסורה על עובדי חברת פז ומפיקיה, קבלי המשתנה של תרמופוז, מובילי חלקים של החברה ויהיה מעורבות דומים בלב.

השרות שיחמם לכם את הבית, עם הפרטים שיחממו לכם את הלב.

איך משתתפים? בשוט מאוד!

- מטלפון מיכל נפט או סולר לחימום ביתי של תרמופוז (בגבולות של 300 ליטר למחזור).
- חשבונית על חשבונית תרמופוז את הפרטים האישיים (שם וכתובת).
- מענינים על גבי החשבונית: ועד בית / משתתף פרטי ומס' תעודת זהות.
- סוללים במעטפה ל"מבצע הטלפון הצהוב של תרמופוז" אל בית הדואר סניף הבורסה ר"ג 52130 ומקבלים בדואר חזר מדחום מגנטי במתנה.

אולמן של הערוץ השני. כל חשק חומס חמושה חדרים קטנים.

קניינים ששודרו אצלם. "ואן, בתחילת מרס, חרדיע מורח שותקוה ונבמרד. הוא אמר שאנחנו מתחילים להתחרות בהם הם אינם מוכנים לספק לנו עוד תוכניות. החלטנו לעשות את כל המאמצים האפשריים ולשדר גם בלי עותם הם החליטו ללוחות את הצעד הזה בצעדים נוספים וטענו שכאילו המסקנה לטאם אדם את לוח המידע שוב התקיים דיון אצל היועץ המשפטי, שוב הם חשבו שפסקים לשדר, ושוב דחה אותם היועץ המשפטי. הם אמרו להם שהם צריכים להתייחס אליהם כאל שותפים

שרשות השידור הגדולה, עם העורפים של מיליוני רוללים בתקציבה ומאות עובדיה, פחות מקומץ קטן של אנשים, שכל מה שהם מבקשים זה מיליון וחצי שקל כדי להתקיים.

אורן טוקטלי הוא בחור בן 39, כומר כלכלה ומנהל-עסקים, שעבר תרבה שנים במשרד האוצר כאדריאלי על תקציבי הבריאות. לאחר מכן יצא לשנה למכללה לבטחון לאומי. בין 1982-1984 ריכז מדיניות אשפוז ממלכתיים של הבריאות, ראש מטה גור, ביטל בסופו של דבר את התוכנית וטוקטלי פרש מן הפרויקט. אז הציע לו אמנון רובינשטיין להוות יד ימינו של ער"ר אברהם מרז בהקמת הערוץ השני. כאשר פרש רובינשטיין מן הממשלה וממשרד התקשורת, פרש מרז ממנהלת הערוץ השני וטוקטלי בא במקומו.

בסוף שטק וענייני, תוך שהוא נזהר לא להביע זעם או תיסכול, מתאר אורן טוקטלי את השתלשלות האירועים שהביאו לניחוח המזמן לערוץ השני, זאת מעבר החסיס הקשה עם רשות השידור. עם המבצע אורן מרת ויזר הודיע המנהל אורן וראל. מנהל הדואר של טוקטלי בחשפים תרבה אגרסיביות בצורה של רשות השידור, תרבה שירות-לכל וראיה צרה ואינטרסנית. כאשר אורן וראל יביא מאחור יותר את גרסת רשות השידור, יתברר שמדובר פה, מעבר לכל זה גם ברשומות, כל צד מגדיר את השני כבלתי מוכן להתפשר, כרוצה ללכת על כל הקטנה.

טוקטלי: "הבעיות עם רשות השידור החלו למעשה ביום העצמאות שעבר, כאשר שידור במקביל להם תוכניות מיוחדות - ראינות באלטון, סרטים וכדומה. הם ועקו חמס ודרשו שנספיק לשדר. התקיים דיון אצל היועץ המשפטי לממשלה, בו הם תבעו להתוות לנו להמסיק את השידורים. היועץ המשפטי לא קיבל את עמדתם, וקבע שהשידורים שלנו יהיו למעשה כסופים לזרוע רשות השידור ויעשו בעצם אות עם משרד התקשורת ורשות השידור. הממשלה היתה שאנחנו צריכים להגיש להם לאישור את לוח המידע שלנו. ההסדר הזה פעל על הצד הטוב ביותר בערך עד פברואר. היה שיתוף-פעולה, הם נתנו לנו תקנות שלהם לשידור חוזר, וגם סדרות וסרטים

טוקטלי: "זה מצחיק שרשות השידור הגדולה פוחדת תקוצץ אנשים, שגובשים רק חילון וחצי שקל כדי להתקיים."

(המשך מהעמוד הקודם) אבדו, ואכן, מה שאנחנו רואים היום "באור" אלה חרדורי גטיסה. לוח השידורים נפגע, הבעיה היא כמין. ליתר דיוק - מיליון שקל. זה כל מה שהערוץ השני צריך כדי לקיים את רמת השידורים שהוא הגיש לצופים עד היום. ובהשוואה למה שאנחנו מבקשים זה לא היה רע בכלל.

אבל את מיליון השקל הללו אין מי שיתן. באוצר אומרים "אין לך", וברשות השידור, מטרופרים כל אפשרות להשיג את הכסף הזה באמצעות משרדי חסות ושידור. זה המלכוד. ומשום כך משרד הערוץ השני בעיקר וידאוקליפים, שניתנים חונם עליידי חברות התקליטים, וסרטים שכבר שוכנים כמחשבים. מאחר ואין אגודה אחת בגיבורות משרדים הסרטים הללו ללא תרגום, אין כסף לשלם למתרגמים.

יש מה פגיעה מפורשת בציבור גדול. מן התוכניות של הערוץ השני, שמתחילות כאשר "בכלית" משרדות העובדות בערבית, רוח נחת ורבה צופים שבשכילים אלה שעות המנאי הטובות ביותר. מישור חייב לדאוג שלא ישת מהם את זה.

מנהלת הערוץ השני והקמת לפני כשנתיים חצי על-ידי אמנון רובינשטיין, לשעבר שר התקשורת, בהנחה שמתקרב היום בו יהיה לנו ערוץ נוסף עליה חוק, ויש להכין את התשתית הארגונית והטכנית, בעיקר מריסת רשת משרדים בכל חלקי הארץ. גם היום מבקשים אנשי הערוץ השני - עשרה - את משכורותיהם ממשרד התקשורת, שבמסגרתו מועל הערוץ. אין אבטלה פטורה, לעובדים אין בית משלהם ולא מנגנון עומס ומיותר. כל העסק תומס בדיק המישה חרדים קטנים כבניין "כלל" בירושלים, ועוד אולפן לא גדול ולא משוכלל ב"מגדל העיר". כימים כותיקים הם משרדים כשלוש חצי שעות ביממה, בין 6.30 ל-10.00, בערב, שום תוכנית איננה הפקה עצמאית שלהם.

ריוק לפני שנה, בעת השכיבה הממושכת בסלוןיה הכלליה, באה שעתם היפה. הימים האלה, ולא כל-כך רחוקים, גם הצטיינו בשיתוף-פעולה עם רשות השידור, שהנהלתה קיוותה שהחסיס הטובים עם הדחורים יהיו לחץ על העובדים שהטובים. ירח תרבה הזה היה קצר מאוד. אחרון וראל, יזר רשות השידור, אמר דומם: "אני לא אחר זה לממן את עצמם באמצעות תשיירי שירות וחסות, כי אני לא מביד בקומם. שיתנו לי את שלוש שעות השידור שלהם בערב, ואני אתן להם בתמורה לקבל חסות לשידוריהם".

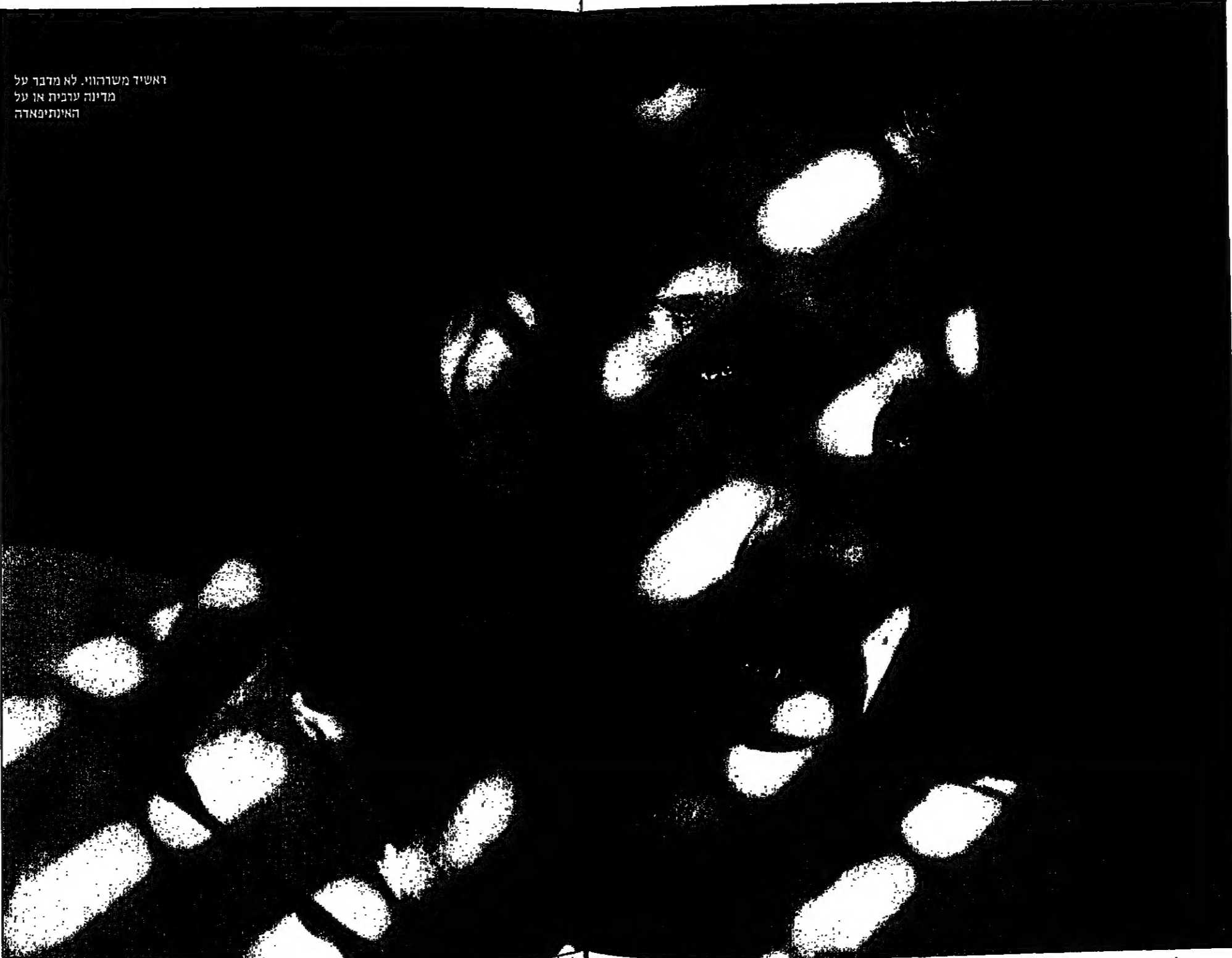
אמר אורן טוקטלי, מנהל הערוץ השני "זה מגוחך. הרי הערוץ השני נועד לשבור את המונופול שיש לרשות השידור ולא לתת להם עוד ערוץ. הם משוט פותרים מתחרות. זה מצויק, ואולי אפילו צעז, (המשך מהעמוד הקודם)

ראשיד מדבואל הקירות

**חושב מחנה
הפליטים שאטי,
ראשיד משרהווי,
עבד בישראל בבניין
ובמסעדות. היום,
מודע לאומללות
שלו כבן בלי ארץ,
הוא עושה סרטים,
וג בתל-אביב. על
פני השטח הוא
מנהל חיים שמויים,
משפחה וחברים,
אבל בדיוגנוף
שוטפים את
הצלחות הכפילים
שלו. "אני חייב
להיות סופר-סטאר
כדי להשתוות
ליהודי", הוא אומר,
"אבל מה הסרט
הדל שלי יכול
לעשות?"**

**מאת תלמה אדמון
צילם: יוסי אלוני**

ראשיד משרהווי, לא מדבר על
מדינה ערבית או על
האינתיפאדה

לא זמן ולא כסף. אבל זהה אני עושה סרט קצר וזה נהפך לפלא. זה באמת מעליב. למה העיתונאים והיהודים לא הולכים לערבים אחרים, שעושים סרטים במצרים ומוריה, ושואלים אותם מה עשה להם הסרט? הוא יודע את התשובות. בחור מעזה, שהתחיל כמו אלפים רבים, כפועל בניין בתל-אביב, שבר את המסלול המתוחה ללוחין עותי עני, והוא מצויד בחלל התל-אביבי מסלול אישי משלה, זה מוסך תשומת לב. אילו רצה משרהווי, יכול היה לכתוב את המאמר על עצמו טוב יותר מכולם. העבירה שלו וירטואוזות. הוא יצר לעצמו שפה וזיהו ומתחכמת, מרהיבת, אם צריך. "אני חייב להיות ערבי סופר-סטאר, מיוחד, כדי להשתוות ליהודי רגיל".

אבל לצורך ביטוי אמנותי הוא בחר בשפת הקולנוע, ואת כל שאר השפות שלו, הגלויות והמסומיות, החדר לפרשנות העולם היהודי המשתאה. משרהווי טוען הרבה מלחמות פנימיות, עד כי כל קונפליקט חיצוני אחר, בולל זה השגור, יהודי-ערבי, נעזב מיותר בשיחה איתו, כמו נעל ישנה.

משרהווי, הגדיר עצמיתו: "בחור ערבי מעזה, שרצה להיות ולתפוס ממשו שהוא מאד אוהב, זה הקולנוע, ואם כבר הוא מתעסק בו, אז שזה יביא תועלת לשני הצדדים, לערבים וליהודים, בלי פוליטיקה ובלי גזענות".

ראשיד נבצע לעוד כתבה בעיתון (והוא כבר עשה כמה, בהיותו המיתר התורן, שבר במעגל שינקין כמו ענבר רותן שמה וכאב דוממת, שכל אילופו בא לו מתוכו. רק אחרי שעות, שבתן חסך את השאלות למחשבות במורגנים המושכים בתנועה אל בעליהן, מרץ פתאום הוויזן התם, הגברי, שובה הלב שלו, ולרצו קל, שקשה לסמן אותו, היינו שני בני-אדם, לא בעזה ולא בתל-אביב.

"אין לי הל בבית, אמא שלי לא קוראת בכף היד, לא גידלו עיניים ותרגולות, אני לא רוכב על גמל ולא אוהב חריף"

"אז מה את רוצה, שוב סעם לתאר את הבית של ההורים שלי בשאטי ואין הייתי שם ליד?"

אחא סמך בלך.

"אני רגיל למצב של ימים".

הוא צחק והסמך שלו, מר ועקשן, פיססס אותו כמה פעמים. בתוך בגדים רעילים של אמן בתל-אביב, הוא שומר בשקט על אומללות מצבו כבן בלי ארץ. בקטע הקרמה לסרט הקודם, "תעודת מעבר", הוא אמר למצלמה בערבית ניגוחה "ענה היא אולי המסקם והיחיד בעולם שאינו שייך לשום מדינה. לא לישראל, לא למצרים, לא לירדן. האנשים שגרים פה לא שייכים לשום מקום בעולם. אין לי רכוש, יש לי מסמך שאינו מוכר בשום מקום. תעודת פליט". כשהוא מבטא את שתי המלים האחרונות צוחקת על פניו תעודת ערינה של דממה ושאינו ממוחזר גראה קיד ממנה של דירה שכורה בתל-אביב.

מוחל הגיוש סביבו חלילי כמה בקשות שאכלולניות של עיתונאי יהודי המוגש מראשין ערבי, רדית, למשל, לגסוע איתו לשאטי. "אין לי זמן לגסוע לשם", הוא אמר, "אם אסע, זה כדי להיות עם המשפחה. את לא תרצי להיות שם כמו איהו סמך". הוכרתי להציץ במראה חזות, שבה שיל לאקוסטית העפשות והעניו אינו אלא מוס מסוכן, לא נורץ, נמור והאביב. הוא הציע קפה ביקשתי עם תל. "אין לי הל" הוא אמר, "אין לי הל בבית. אני גם לא יודע לרכב על גמל, לא גידלו תרגולות ועיניים בוצו בשאטי, אמא שלי לא קוראת בכף היד, אני לא אוהב חריף. אני לא (המשך בעמוד 42)

15 **מלחמה**

שינה כמה שבעות, כדי לעשות סרט. אבל התקשורת נמשכת אל האקוסטיקה, וכך קורה שהשיעור הזה נרץ בקולנוע. אתר בתל-אביב, שבמקרה גולר וגולר למשפחה מלישי מלחמה במחנה שאטי, הרבס לחלול ענה.

ראשיד משרהווי, בינאר יתה בן 27, מורע לצדדים הבטים של חיוור ותקשורת אחריו. הוא שולס חסם גם בביאנסים.

"אני לא אוהב את ההיריגות של הסרט. שאני עושה. אני לא חייב. אכילי ורבה הוא בורשים כבן במשך שמונה שנים. אני לא עושה את הסרט שלי ב'78, אלא ב'88. יש לי תבדים יהודים שעושים סרטים קצרים, שמקבלים חוות או יותר חדים. אני עושה בסרט שלי שלישי וכאם ומצלמים ומחזכים. אני יודע שאני לא עושה קולנוע במאה אחוז. אין לי מדי שנה. תבדות של תאורי המידום מוותרות על

המלסואנן, 7000 שקל. עד סיום ההכרזה על הסרט ישינה, מותרת וכו', יגישו והוצאות ל'10 אלפים חול. באשיד כבר פנה למינהרות ערביות, אנשים אחרים, שיישיש לגמור את ההפקה.

עג הבנין שבו גר ראשיד באומן ארץ, כיוון חגא מלמט ויראן אל העיתונאית. מעבר לכתפו של משרהווי לקולנוע הציגו בגות תל-אביב עם האנסבות, ע' שית וית תרומת בין המלונות.

גרת, הוא שאל, אולי תוכלי לומר לי למח באת לאיין את ראשיד. משרהווי תאם זה בגלל שהוא: עלן, ע'ב' מתשמים שחי בתל-אביב, איש קולנוע. וכל כזה, או מה.

ע'קס סרטים מופקים בתנאים המתוארים למעלה, מדי שנה. תבדות של תאורי המידום מוותרות על

ערבים עושים לילה במרחק בניין העומד בבנייתו. תסריט של אברכיב ראשיד משרהווי. אברכיב הסיק, 6000 דולר תקציב תרומותי מכיס השנים אנשי הצוות והשחקנים עבדו בהתגברות, היתה גורכין, צלם, סיגל, מאפרת. מוחרב באכיר, מלס ראו, מאכרס חורי, ענת צמד, באסאן עבאס - שחקנים ציור קיבלו בהשאלה מהאניברסיטה, מבית-אבי פנסים הביאו מרביית. ומצלמה נשכרה במחנה גיטת מאלמצי ורצילת. בינתים תורע הסרט במצלמה של קבוצת סטודנטים תרישיים מאוניברסיטת תל-אביב, שבתו כל ידע כפניו תנאים והפראיים של משרהווי הבמאי. כמה עיתונאים וצלמים עלו לרגל לאתר הצילומים במגר ותתנהג המרכזית והרשית. חי שמערת על תבדות סלחיה זה שמלוח את קמץ ימי הצילום. בתום שבוע הצילומים הלך המנוע של

שמונתה בנערה ערבית מן הגליל. המשמרת ומשפחת הנערה עושים הכל כדי להצויר ביניהם. לבוש מבטני ברמדה מקשקשים צילם אליאס את הסרט שלו כאן במשך וחדשי הקיץ, במסגרת חופשת הלימודים שלו מלימודי קולנוע בלוס אנג'לס. את ה"חומר", סרט הצילום, הביא משם מאגריקה. הסטודנטים מקבלים שם חומר לצורכי חשפון המקצועי. שחקנים ואנשי צוות השיג חגא מבין חבריו אנשי הקולנוע כאן, מתגוררים יהודים וערבים. באשיד אמר: "היינו חייבים לעזור לחגא לגמור את הסרט שלו. הוא נוסע עוד שלושה ימים".

"הם מוכן מאלף, ואת לא תגינה מיתחת", אמר ראשיד. "אנשי הקולנוע בארץ זה עמ".

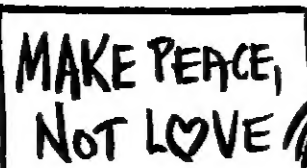
יומים קודם לכן עריין היה חגא עור-במאי בסרט שניים ראשיד. "המקלט", שני פרקלי בניין

נחניה הלך המנוע של המולקסואנן. 140 אלף קילומטר עשה לעבר אחרי צילום שונים בארץ. באשיד אברכיב ובעל המכונית, צייר, (איש קולנוע) חגא אליאס אמר לראשיד משרהווי שמחרגע הוא גם לבד. הרכב שלו נגמר. הוא הלך לחפש טלפון כדי לתקוע גרד. ראשיד וווגתו אנה והתינוק מאלף, יחד עם חגא אליאס, חודר לתל-אביב. הם סיפסו לדירה השכורה של ראשיד במרכז תל-אביב, ומשם בא לקחת אותם אחיו של חגא מן הכפר ג'ש, שבגליל העליון. כשהגיעו לכפר ויתרו והחשיכה עבה ליל שבת.

בבוקר יצא ראשיד וחגא לשרות משפחת אליאס כדי לצלם את השטים חסרים לפיצול של חגא. בסרט של חגא, ראשיד הוא גבר צעיר מרצועת עזה,

14 **מלחמה**

יְהוֹנָתָן גִּפֶּן

אחרות ישו

כיצד הרבה בתות רחיות ומסילות יש בעולם ואני, שבהת היחידה שהיה לי יחס עם הקול על שן, עודד מתפלל, עומד נפעם ואכול קנאה משפע האמורה הוורמת בעולם, ומגיע, כמעט ממיד, גם אל אנתון קורובל ארץ הקדושה, וזק אחר כך ארץ לאגורמורוס.

והנה יכולנו בבת נוספת שהגיעה עם כשרות חדשות מהעולם הגדול, שם הבת הוא 'אחות ישי', שיש בה כלכלה, ומצד שני מסופח ל'אייג'ן' לאסט, 'היטלסונג' ו'הארלס', 'אייג'ן' ו'הארל', 'הארל' שישנה לו 'אקל' ו'סוור', 'בז'ן' 'הבית' כחוש יש בעולם, ואני בעת לא אספיק להאמין להבנה.

[illegible]

ולסיכום הסעודה העיסית: מגורי הבה, מטרון,
אכילס כתב את התנ"ך מחדש בצורה מעוררת לפחות, "לא
ידועה של התנ"ך מעולני ביהודה" האהלה שלי - הם
היה התנ"ך התחיל היחיד שנכתב מחדש ומעורר
הפליגות ומהם "שלמות", לעומת הרבה רחוקה
היה תנ"ך משומן, אז מה נעשה - ברקוח את כל
המחברים לעיתים, לכן, קובץ את החברים של שנה, וזה
לכתוב ולחיות. מה יודע, אולי יצא לי בסוף יחזו
משקל מאוזן. ואם ידע השם, אולי אנוכל לא לכה.

ידיים עובדות לזריקות-מוות. אבל מסמרים יש כמה שאתם רוצים. אין בעייה אין מסמרים באגודת צער בעלי חיים. אני מקיים את השיר הנצער שלמשה לכל שיש לו או איפעם היה לו כלב או חתול, בתקווה שהם אי פעם לא ייפלו לאגודת צער בעלי מסמרים.

שיר לומרינר

אני מאוד מקווה,
אדוני הרומא,
שכשתהיה וקו,
עייף וחולה,
יבוא לטפל בך
כלב מפחיד,
עם אקדח מסמרים
בידו הבלבית.

והכלב הדוקטור הזה,
עובד במישרה מלאה,
ב"אגודת צער בעלי אדם",
אוסף ומסמל בכל איש מזונת,

ואתה מטופל שם גם.
רוקטור בלב ישקול לדוג
מה עדיף: גז או מסמר.
ואחרי מחשבה בלבית קצרות,

ואחרי מחשבה בלבית קצות
באקדח מסמרים הוא בוחז.
ווא חבלב
ילחץ על ההדק
אחרי על הרוצח המלוכלך

ואתם על הריצפה המלוכלכת
ותמות מוות
הרבותי והזמאני
במקובל בעולם הגדול.

עני מאוד מקוה.
אדוני הרומא.
שלמי שממש תשתוק -
תראה גם מה

בשידור חוזר
את הריאיון הזה
בכלבוטק.

הן הבהרה, שאולי תרגיע פעם את ולתמיד את כל הקדאים היקרים שכותבים לי באופן קבוע וטוענים שוב ושוב שאני אוהב את ערפאת. ובכן, אתם טועים. אני ממש לא

עבד אלוהי.
אני לא אוהב את ערפאת. לפי הראינות
והנחישות שלו באמצעי התקשורת השונים הוא נשמע
לירדני ומוצא, ממזל, מנאסי, מנחשני, וולגרי, לא
מאמקסואלי, לא תרבותי, גסדות, קטנוני, ובמידה
הנמוכה אפילו טמבל גמור, ממש כמו רבים
מהנציגים האחרים שנים אחותם אני לא אוהב כמעט
ומה שאני לא אוהב אותו.

[illegible]

הוא הגדול ביותר בתפוצתו והחירות הנחשבת
 לו הפכה המצאה מוקדם לאהבת ישראל. כל ערב
 נהגו לילכונו צעיר מושבם מסתכל אל הצללה
 ויחזק את פרס למה הוא אהוב את דעתה, או,
 נכסות אל פתח מיקינה, למה דעתה אהוב אותו.
 וכן כבודיה יחידים וכן פרס אל אהוב אותו, אבל
 וכן את אהוב אותם, יחידים וכן פוסקים ללחוש
 את חלומות אהוב צעירים. פרס אל לביד את יאסר
 ונכסות נכסיו ויש לו את מותה, אבל אהוב חייב
 לשנות וכן מי שחזה אל לביד את אהוב כרי
 ונכסות ונכסות ונכסות ונכסות ונכסות ונכסות,
 וכן פרס אל אהוב

הם יורדים גם בכלבים

[illegible]

הוא לא הצטרף. בריון שגערך אחרי תמונות
החשיפה הגדולה, הוטרירר רק חיפש תקרימים
למסמך בלתי רשמי.

הצמדת של נה אמירים

נוה = אמונות, שלמות ויקרה
 הוא לקטת דעה ב"יהודה" התחבר שקבעתו 32-
 השנים האחרונות סטנדרטים גבוהים ביותר של
 אמונות שלמות ויקרה. ייחודי - התחבר תוספת
 בתורת הדור האבות החיים במחבר
א.נ. ברנבויץ ו**תק**, עצמה ונסיון.
 חברת הבניה א.נ. ברנבויץ, מחקריות וסיון
 והתנדלות בעף. יומה ובלתה לעולם ממלון
 וחצי מייך של בית אכזב: שכותב תוספת
 ויקרה, מבני ציור, סטנדרטים, מבני מסחר ותוספת.

דירות צמרת 3,4 חדרים

בבגדי אחרים כוח חברת "יונה" דורות מפא"ר
מפא"ר, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 851, 852, 853, 854, 855, 856, 857, 858, 859, 860, 861, 862, 863, 864, 865, 866, 867, 868, 869, 870, 871, 872, 873, 874, 875,

מגדלי אמיירים - המגדלים שבצמרת

- 17 קומות מלס קומת מטאחוז, בדוכס מרזב.
- צמי אבן טוחר לבין.
- לרבי עיק ומפאר.
- שתי מעליה גדולת ומדורות.
- מעידון בראת וחשר.
- אנטנה לקליטה מלוויים.
- רחבה לקליטה שער (DOORMAN).
- אפשרות לחניית-תת-קרקעית או רגיל.

נזה אמירים - שכונת צמרת

[illegible]

ק ב ל ן מ ב צ ע
א.צ. ברנוביץ ובניו
קבלנות ובניה בע"מ

נוה חברת בנין (1956) בע"מ
חברת בת של החברה לנכסים ובנין בע"מ
החברה נרשמה למסחר ב-15.12.1956

פרטים ותנאי מכירה: משרד המכירות דר' חצוימונים ובה אמורים כל דבר

הכבוד האבוד של הערוץ השני

אורי כובר: ימבחינה מוסרית, ציבורית ועניינית, אין לדרוש מרשות השידור לממן גוף בלתי חוקי הגאחורה בנו.

יצחק ליבני: האוצר יודע שזה לא חלוי בנו אחי הכנסת תחוקק את חוק הערוץ השני, ושער אז חייבים לעזור לו.

אהרון דדאי: ישיתנו לנו לשדר בערוץ השני ואני מוכן להחזיר שנתנו נעשה פלוגייה שטם שדאל אפילו לא חלם עליה.

(תמשיך מעמוד 12)

שירות למשלמי האגרה. החלטנו לא לחזור וחשבנו מה לעשות. הסתבר היה שידור בכל מוצאי שבת בשעה 8.50 סרט טלוויזיה באורך שעה וחצי. התגובה הייתה מצוינת. והבדל שיש הרבה מאוד צופים שהסרט הזה, בשעה חוץ, היה מצוין בשבילם. בשלב זה נצטרך לחזור גם על כך, או לתת סרטים שברשותנו ללא תרגום. המעניין הוא שזמן קצר אחרי שהחלטנו ללכת על סרט טלוויזיה, התחילה גם הטלוויזיה הכללית להקריין כל מוצאי שבת סרט טלוויזיה. זו דוגמה עד כמה הצורך מרווה מכך שיש תחרות ואין מונופול. כך יכולים הצופים לצפות בשני סרטים במוצאי שבת. לכן כליך קשה לקבל את שירותי-השדרה של רשות השידור, שאינה מאפשרת לנו להזדקק. קיומו של הערוץ השני חשוב לצופים, חשוב למוסריות, חשוב לתחום הזה. יש בארץ מוטציאל העסק אדיר שרצה לערוץ דרך למח לא לתת לו להמשיך.

"רשות השידור טוענת שאם יאפשרו לנו לשדר תשדירי חסות ושירות - הכנסותיהם ייפגעו. זה אינו נכון. זה לא יובא על חשבונם, אלא רק יגדיל את הפרסום בטלוויזיה, שלא מוצא אפילו בחלק. אין שום הסבר הגיוני להתנגדות של רשות השידור, לבר מן הפחד מפני תחרות. רשות השידור מנסה כבר הרבה מאוד זמן לטפס כל גגיון שלנו להשיג חומר לשידור. ער כרי כך, שהם אפילו ניסו לאיים על גופים שלא יתנו לנו תוכניות".

אורי פורת: "כמנכ"ל רשות השידור תפקידו לדאוג לאינטרסים של הרשות עליה אני מופקד. אני בעד ערוץ שני מוסרי, בוחן, שיתחבר בערוץ הראשון בתנאים שווים והוגנים, בזמן שידור שווה ובתנאי הפקה דומים. ערוץ שני בתנאים אחרים גורר את התגיון וההתנגדות. באשר לתשדירי שירות וחסות, יש להבין שרשות השידור אינה ממומנת בשום דרך על-ידי הממשלה. ההכנסה היחידה שלה היא מתשלומי האגרה וזמן ותשדירי. מבחינה מוסרית, ציבורית ועניינית, אין לדרוש מרשות השידור להתחלק במקור ההכנסה שלה ולממן גוף בלתי חוקי המתחרה בנו. הערוץ השני לא אושר בשום הליך חוקי, וכרגע הוא אמור לשדר שידורי גגיון בלבד. מוטב היה לנות תחפוקה שלו לעסוק בהקמת משרדים ובתחזוקת המרחבם בדחי הארץ, במקום לעסוק בתוכנים".

במעט מזה הקמתו של הערוץ השני משמש יצחק ליבני כיועץ לבייני תורש. את הנסיון שלו הוא צבר רוקק בערוץ הראשון, בתפקיד המפקד כמנכ"ל רשות השידור. יתר עם אורן מוקטלי ומנהל התוכניות אורי שער, הוא מנסה כבר תורשים רבים לעשות את הכלתי יאמן להשיג תוכניות בלי כסף.

שוב מוכרזים לחזור ולהודות, שלמרות כל הקשיים - התוצאה די מנינה. עדיין תורשים לנו הימים והפלאים שביצענו עם מיטב התפקות הצרפתיות. בשבועיים מיוחדים, בעזרת שגירות צרפת בישראל, תובא אלינו תחנות תעסוקה. אנתנו גם חזרים לטובה את שידור האמרה אאיה של דוד, את פירות הבישול והקבועות, את הסרטים המצוינים לילדים בשעה הכי טובה - 6.30. ואת התוכניות המרתקות שאיכשהו הצליחו להשיגם חיים מלודול-ינס האמריקנית. כיום העצמאות האחרון התענגנו על סרטי אמרים קישן, ומי שבע השתדלנו שלא לחתום את תוכניות הרכילות על תלויות, שהקניה ומסוקיה קיבלו סרטי תעודה מעניינים, וחזכי הסבך תוענו גם הם. עכשיו כל זה נגמר.

ליבני: "הבעיה של הערוץ השני היא רשות השידור, אבל גם האוצר יודע שזה לא תלוי בנו מתי הכנסת תחוקק את חוק הערוץ השני, ושער או חייבים לעזור לנו להזדקק. בעיקר כשמוכרז בסכומים בליכר ועומים. שר האוצר היה צריך לעזור אפילו מנימוקים פילוסופיים. הוא חי ליביל וצריך לתמוך בערוץ בוסק. השאלה כרגע היא איך לקיים את הערוץ השני, ער שיווקק תועס. כרגע הודי הכי נכונה הוא לקבל את פירוש של הויוקק והשפטי לממשלה למשפעות הקביעה בצעה אחת. הוא אמר ששיתקדמהעלה צריך להקשות מתוך רצון טוב. המשוואה צריכה להיות חיובית".

"מתוך אותו פירוש של רצון טוב כאב יום את לאורי פורת ולתראל והצטיי להם הצעת שיתופי בטון שהם יקבלו אותה. בתמורה לכך שהועבר המנהל אשר לנו תשדירי שירות וחסות, הצעתי שאנחנו ניתן להם לשדר תוכניות שלהם מן הערוץ השני, בשעות שהם מועד. בנסק לכך הצעתי שנקיים משאומתן על שיתוף פעולה גם בשעות אחרות, ובר שישאשר להם יעל פזמלמד

לפעמים אחזה ומדד לפי טעמן בשוקולד...

Rosemarie

רוזמרדי. אצולת השוקולד השוויצרי.

עלית

לשדר יותר שעות.

"האל קנה את הערוץ האף ממר מרמליה ל' הסכמתו כישיבה עם שר התרבות והתקשורת. אורי פורת סירב תחילה לשמור על כך. אצריך אמר שזה מוכן לשקול את הדברים. כאשר סיים לשקול, נוקטת ישיבה שבה נבחר גם נקיימן ורגל חיים ירון. הם שדרת הציע את הדברים הבאים: 'אנחנו נלך א' לורכרבים (מנכ"ל הלימודית), נתן לו שעות שיעור בערוץ השני, ובתמורה הוא יתן לרשות השידור שידור בוקר'. להדברים כמובן סירב להצעת. חלה גם מני דברים נכון לעכשיו. אורן וצאל (ראו תגובה במסגרת) תובע בשם רשות השידור וזהו לשדר בכל שלוש חצי השעות העומדות לרשות הערוץ השני. בתמורה הוא יאפשר להם לגייס כסף מפרסומות. השאלה היא, כמובן, לשם מה הם יצטרכו כסף, אם הטלוויזיה הכללית תשדר במקומם. משפחה התצעה שהערוץ השני ישדר בשעות פחות אטרקטיביות, בבוקר או בצאריים. אורי פורת עדין רבק בתביעתו לעיסקה סיבובית מסובבת, בה יאמן בערב ומן שידור לטלוויזיה הלימודית. בערוץ השני ובתמורה תוכל 'הכללית' ומן שידור בוקר. ומן של הלימודית, כמובן. בתמורה לקמביציה המסובבת הם יקבל הערוץ השני משידור חסות.

אנשי הערוץ השני אמרים שכל ההצעות הללו מפרזם את ויחידה רשות השידור מבקשת להחליט באמצעותן על הערוץ השני ולקבוע עובדות בשטח. הם טוענים שדבר כזה לא יעלה על הדעת והוא מבוגר לכל הפילוסופיה שמאחורי הקמת הערוץ השני, שער לשבור את המונופול של רשות השידור. הם רוקים בהצעתם לתת מספר שעות בשבוע לרשות השידור, כדי שתשדר תוכניות שלה. בתמורה אדם יודיעם כבר למסר השעות והמקומים ייקבעו בליכר בין הדברים.

גם כשנתגים לתתול לשמור על השבועה הוא עשה את הדבר היחיד העולה על רעתו: אצב אחת. מאפשרים לרשות השידור להסל את המנהל. לנסח ער שיתקק חוקק, והיא משתמשת בהצלחת מוכרז בוכותה. ולכן, הצופים, לא נותר אלא להצטרף בורדא ובסרטים מסמפיות.

אם הקליינט לא מאמין - נדור הבדולח נשאר ריק

עליו לקומה העליונה של הבית על הדלת היה כחוב לא לצלצל - להיכנס. לא צילצלו. וכנסו. בחדר המבוא הקטן ישב זוג שוחק, ועץ, כנס בתוך עצמו. אחרי כמה דקות של המתנה נפתחה הדלת המימית. אשה מבוגרת, עם תכשיט שיהיה בצדעיה ועגילים צרים ומאורכים, עמדה במפתח וסקרה את כלל. היו לה עיניים גדולות מאד, מזה ברוך ומבטים וחרים. בני הזוג שהקדימו אותה. שאלה בארשת תמימה אם נקבע להם תור להיות. ניענו ראשם בשלילה. אבל זה דחוף, הסבירה, החלטנו לנסות. מאמי, אמרה בעלת הבית ונעצה את מבטיה באשה, נרדא מצטערת, מאמי, חוגג הזה - היא הצביעה עליו - חוגג הזה חוגג חור לשעה תשע.

בסדר, אמר הגבר, אולי נחכה עד שתגמרי איתם... הן, לא ניענו בעלת הבית בראשה. עיניה המדולות לא אבדו מוזהרין. היתה בהן מין קלילות, אפילו משונה. מכל מקום, שום רמז לקדושתה של מיסטיקה.

אחנה יכולים לחכות... מישה שוב הגבר את מולו. אשה יודע שזה איראפטר, גנעה בעלת הבית בכפף נגיעה של רציני, אחת יודע שבעד חצי שעה ישעיה השמש תהיה חם מדי וזה לא יעבוד.

זה לא יעבוד. אני יודעת שזה "ה" שלא יעבוד הוא כדור הבדולח. עיני לא ידעתי מדוע. אמרתי שבעלת הבית היא הראשונה בישראל לזרוא "חוגג" חוגג ונעדר בכדור הבדולח. כך, מכל מקום, מקובל בקרב אלה הנוריים אחרים. היא לא נראתה לנו כמו "מכשפה", לא דמתה לצועניות. הופעתה ואורח דיבורה לא מסגרים את עיסוקה, שהיא בתחום הדימומים. שכן האמונות והתפלות וההתמכרות הנאשט.

לא פשוט לאתר אותה, להגיע אליה. שמה ומקצועה אינם מופיעים ב"דפיוחב". גם בספר הטלפון הרגיל היא אינה מוזכרת. כמו המראות בכדור הבדולח - היא קיימת ולא קיימת. ישנה ואינה. שמה ועבודתה קיימה עדיין שמה לאוין. ויחן להגיע אליה רק בהמלצת מי שכבר היה אצלם. איראפטר להיכנס סתם ככה, מתרחק. זה לא דוכן בלונדון-פארק. את הקליינטים היא מקבלת רק בשעות הבוקר, כשהוא כבר מלא, אבל לפני שהשמש מתחילה לקרות. למחז עד מעט קט היא תסביר לנו.

הגעתי אליה עם ידידה מעולם הבדולח. מאמונה ללא סיני באשה הן ובכדור הבדולח שלה. לפני שהתפרסמה, היא סיפרה לנו, לקחו אותי אליה. היא פתחה לי בדר. לא ידעה את שמי. לא ידעה את מקצועי. לא ידעה את בעיותי. הסתכלה בכדור ואמרה לי: אני רואה כאן איש גמור, קרחת, משקפיים, לבוש מאוד אלגנטי. אולי תפגשי אותו בקרוב. אולי יגיע לך משהו. אל תחששי ממנו. הוא רציני. אירבעה חודשים אחר כך היתה לי פגישה עם אמונן שלא הכרתי. הוא הציע לי הצעה מסוימת. אמר לי שיש לי שבע זמן לתת לו תשובה. הלכתי הביתה. התלבטתי. מתאם נוכחתי שהוא איש גמור, עם קרחת, מקפיד מאוד בלבושו. הרמתי לו טלפון ואמרתי איקווי. ומאז התחילה הקריינית שלי. ומאז אני לא עושה שום צעד רציני בלי להתייעץ איתה.

תלי חדר העבודה שלה מכוסים בתמונות ציורים וסמלים מעולם הקבלה המיסטית. פה ושם תצלום של רב בעל סגולות. "חאמסות" תלויות על שדרות. על מדף הספרים חקטן כמה ספרי תפילה. לא, היא איננה דתית. היא נטשית בשבת, מעשנת בשבת, אבל אוכלת כשר בלבד, צומה ביום הכיפורים, מוחלה מיהם של גדולים בתורה, במר אלה העוסקים גם בקבלה.

עם עסקה בדיעונות מסוגים אחרים: פיתוח קליפות, קריאה בקפה ובסייד, ותקופה ארוכה בו בחורוסקופים. מתרגם בו ולתת את כדור הבדולח נטשה בחורגה את כל השאר. אסטולוגיה, היא תסביר לנו אחריכן, זה מדויק כדור בדולח זה מיסטיקה. היא תסביר שיש קסם רב יותר, מוח רב יותר, אפשרות התעלות גדולה יותר. האתגרים והתוצאות, היא אומרת, מדהימים. בכדור הבדולח אתה לא משרטט, אתה לא עורר חישובים. בכדור הבדולח אתה רואה בבירור, ישירות, בכל התחומים האחרים אתה יכול לראות את העבר, אתה יכול לשאול שאלות ולנסות לקבל מענה. כדור לא פתוח לשאלות.

שעות העבודה קצרות וזרם המונים גדול. אנשים במצוקה שכבר ניסו הכל. מבקשי פתרונות "מוכתבים" בידי כוחות עליונים. מי שניסו, "הצלילו" ונהפכו לגרופים של הכדור. מי שמוכנים להיתפס בכל בדל של סיכוי, שמחפשים קשר עם אדם שאבד, אהבה שאיבדו, אנשים המוכנים להאמין בדברים הנבצרים מבינתם.

מאת מנחם תלמי איור: זאב

הוא מראה לך מה שהוא רוצה, יחד נכון מה שהוא רואה. הוא עוסק רק בצורה ובעתיד. כך תסביר לי הרואה בכדור הבדולח, אשה נבונה גדולה-עיונית, שמעט שיהיה חזקה בצדעיה. לא באתי אליה ל"סימנים" ממש. אולי תהיה חזקה קצת. כך סובב מראש. באתי כדי לראות, להתרשם, להבין. למחזם בבקשה. אבל בלי שם, בלי כתובת. היא לא צריכה פרסום. לא רוצה פרסום. טעמיה עמה. הטלפון שאינו חדל מלצלצל מסביר חלק ממוניע אי רצונה בפרסום. הביקוש גדול מבין החסמם שלה. שעות העבודה קצרות וזרם המונים גדול. אנשים במצוקה שכבר ניסו הכל. שוחרי כוחות מיסטיים. מבקשי פתרונות "מוכתבים" בידי כוחות עליונים. מאמינים שניתן "הצלילו" והפכו לחופשי של כדור הבדולח. אלה שמכנים להיתפס בכל בדל של סיכוי, שמחפשים קשר עם אדם הצלילו לחניג בכל דרך אחרת. שמחפשים קשר עם אדם שאבד, עם אהבה שאיבדו. אנשים המוכנים להאמין בדברים הנבצרים מבינתם.

לפני אחרי טלפון. הידענות שלי יושבת עם לוח מדל על ברכה האפריכטת חזקה בין גלגולתה לכן כנעה. מדמנת במחיריה בדי הלה. בדי סובב מאמץ איר את מרגישה יופי יום המשיע בשדר שבועיים בחשע טוב שבילדן או ציאו ותשמע לי עצמך. שלום פרופסור. ברוך הבא. איזה מאמי אתה מדי חזרת וק אומרו השבע הכל סגור כבר. גם בשבוע הבא. מרד

מסעית. יש להן. אולי בגלל החגים. (אחריכן תסביר שהתפרסמה הזה לקוח התיק, הוא אקדמי ידוע בתחומם. עוסק במדעים מאד מדויקים. אבל עיסוק לחוד האמונה. לחד. אז כמה שהוא מוקדם מעולם המיסטיקה, הפרופסור חתם איך מביד לכדור הבדולח).

נעלול נקטן שלום. מדברת מה שמך, אמרתי את, כי, אני נוכח. כמה נוכח. הבט בסדרך איזה מאמי שלי אני נרדא עשיתי. תמצא. ונבוא. ביום שני בעד שלושה שבעות מתאים לבטו הצלצל הבא שייך, כמי שסיבירו לנו אחריכן, לאיש עשיתי. בין התקדמות ישנם יבואים ועודידין וסוחרים.

כמה מים. כך היא אומרת, לא יעשו אף צעד מכיני מבלי להיעזר בכדור הבדולח שלה. הם שלא בכל המקרים מתרצה בכדור ומפיק תמונות בדרות החזרות את הסניד. הם שלא שפד התשובות ודמ-שמעיות. אין מקום לדאגה. בודב ומקשים מקבל תלפון את ה"סניד".

הטלפון מתקן. על הדלת התיצונות מוחלף השלל: לא תפיע. לא לצלצל. הידענות שלי מציגה מתארן קופסם. שולח מכתב את כדור הבדולח. די מאבוב. לא מדל, לא משום. פוסדת על השולחן שתי מפתח. אחת שחורה (הצבע הזה משמל את המוות, את גילגול הגשמת) ואחת אדומה (הצבע הזה משמל את האש המדולה, את האנרגיה). את כדור הבדולח היא מציבה על כן מכתב מוחזק בעל שלוש רגליים. רגלי שלוש רגליים שלושה האבדו, אבדו, יצחק ויעקב).

והיא ממשיכה להסביר לנו את תהליך ה"עבודה". ראשית, אני חייבת להיות נקייה. כלומר, שאין לי מחזור. ימי חווסת שלי הם ימי התופעה שלי. אם מחזר בלקוחה, גם היא חייבת להיות נקייה. הלאה. אני מפתחת את חסיאנט בתפילה. קטע מספר תהילים. אחרי כך, ביד ימין וביד שמאל אני מחזיקה קלפים עם פסוקים מסוימים. יד ימין זה החגון. יד שמאל זה הרגש. אני עובדת רק בשעות הבוקר. שמש חזקה מדי לא טובה. חוץ מזה אני צריכה תרבה מח ועעונות, חרבה ריכוז. זה קיים בבוקר. אחרי השקיעה אני לא עובדת. כי הלילה מלא רוחות רעות. אור היום חורג את הרוחות הרעות, מקטין את השפעתן, ואז התמונות בכדור הבדולח בדרות ומדויקות יותר.

אני חוזרת על התפילה שבע פעמים. ואז תוקפים אותי פיהוקים. שלא תעלב מזה. זה לא פיהוקים של עייפות או שיעמום. זו תופעה שמלווה את הכניסה שלי לטראנס. ואז אני מתחילה לראות את התמונות בבדור. כך, בצבעים. בדיוק כמו בקולנוע, או בטלוויזיה. לא סמלים. תמונות בדרות, ריאליסטיות לגמרי. של מקומות, אנשים וחפצים. כאילו הכניסו קסטה של וידאו לכדור הזה. ואז מה שאני רואה אני מקשרת עם השאלות של הקליינט. אם הקליינט שוישב מולי לא מאמין, בא מראש עם דעה קדומה שיש כאן בלגן, כדור הבדולח יישאר ריק. לא יראה תמונות. ואז אני אומרת לקליינט - חביבי, אני רואה שאהה לא כל כך מאמין, או שאהה מאוד מתח. אז תלך עכשיו, תבוא בפעם אחרת, כשבאמת תרצה. כשתהיה יותר רילקס.

לא אין לי שליטה על סדר התמונות וגם לא על חומן בו הכדור פועל. לא יודעת במה זה תלוי. אולי בכמות הרוחות הרעות. אולי במצב של המדיים. לפעמים הכדור עובד חמש דקות. לפעמים עשרים דקות. לפני שהוא מפסיק לפעול אני מקבלת סימנים. מתחילה שוב פעם לפהק, ואז יוצאת לאט-לאט מהטראנס. והתמונות שבכדור נעלמות. למעצמה של הרואה בכדור שטע סיפורים "הוכחות" על אמונות. אחת מספרת שהיא חתנה את פרנץ מלחמן שליג. אחת מספרת על אבן של חילי נעדר שכאן - בחדר הזה, מול הכדור הזה - קיבלה את הכשרה שבנה חי ואפילו תיאור מפורט איך הוא נראה ומה הוא לובש. כעבור זמן קצר תגיע באמצעות הצלבהאדום, תצלום של הן שתאם במדויק את ה"תצלום" של כדור הבדולח. והסיפור על אותו איש עסקים שישב כאן והכדור הראה תמונות גוף סיניות, או יפניות, ואז היא אומרת לי אני רואה נסיעה קרובה למורד-הרדוק; והוא אבד לה שאין לי שום עסקים באיזור ההוא; והיא אומרת לו - זה מה שהכדור מראה, ואחרי ארבעה חודשים הוא מטלפן אליה ואומר: אני רוצה שתדעי שקיבלתי הצעה מאוד רצינית לעסק שקשור עם סין.

אלה "סיפורים" חובבים. אבל מה קרה כאשר הכדור שלה מראה אסונות, מחלות קשות, מוות? הם גם או היא מוזהרות לקליינט בדיוק מה שהיא רואה ותוהו. לא, לא אני לא מספרת במקרה זה את כל תאמת. אבל אני מזהירה. אני מכנה. אני מייצגת, למשל, לנשתי מיר לזופא, אם אני רואה מחלה קשה. אני אומרת שצפייה תקופה קשה. אני אומרת את האמת, אבל לא את כל האמת.

אקווי. עכשיו שיהיה שקט. הסיאנט מתחיל. האשה מחזיקה את שני הקלפים בידה. עיניה עצומות. היא מתחילה לנפוח. פיהוק ועוד פיהוק. כן, והיא בוזר מאוד שאהה מתחילה לראות צבעים בבדור. הצבעים הנפכים לתמונות. היא מתארת את מראה עיניה הקליינט עצמם, מה לעשות, לא רואה כלום. רק כדור זכוכית. ותמונות שהיא רואה - לדבריה - בדרות. ריאליזם מאוד, בלי טיפן של מיסטיקה. זה יכול להיות מטוס בואינג מטוע של מוזהרות. שוורת בבקיות הגבולות. ועבדים שם. לצדו אשה חמודה. כן, והיא בוזר מאוד שאהה נוסע בקרוב לחוץ-לארץ. אולי בעוד שבועיים-שלושה (היא רואה מספרים בשולי התמונות). איזה תייסע יחד עם אשה מזהרת וזהה לם טוב ביד. מדויקים. אני באמת נוסע בעוד שבועיים. באמת בחברת אשה מאוד חמודה. אולי הני נחמדך שהכרתי. אשתי החוקית. או תלוי לי בימים ולחזרות אחרי חגים.

"אני מוחזת את הסיאנט בתפילה. קטע מתהילים. ביד ימין וביד שמאל אני מחזיקה קלפים עם פסוקים מסוימים. יד ימין זה החגון. יד שמאל זה הרגש. אני עובדת רק בשעות הבוקר. שמש חזקה מדי לא טובה. אחרי השקיעה אני לא עובדת. כי הלילה מלא רוחות רעות. אור היום חורג את הרוחות הרעות, מקטין את השפעתן, ואז התמונות בכדור הבדולח בדרות ומדויקות יותר."

שמעון פרס

ראש הממשלה וישראל צדיקה

האגף הכלכלי

מייקי, בלילות שבת
כשהחברים רקדו במסיבות,
היא הקליטה באולפן

מייקי בארץ הפלאות

מיכל וייסמן, כולה ילדה בת 16, אבל עם הרבה בעיות עצמיות, שהכניעו גם את ההורים העשירים מדניה שעל הכרמל, יוצאת למסע כיבוש. המטרה - עולם הפופ. אלבום שיריה הראשון עומד להתפרסם והיא אומרת: "זה ישמע גורא סובי אבל תמיד ידעתי מה אני רוצה וגם עושה את זה. אני לא מאלה שבוכים גם אם יכתבו עלי דברים לא טובים". על אמנים מקומיים יש לה דעות מגובשות: משינה וריטה בסדר, עפרה חזה עממית מדי, ירדנה ארזי עולה לה על העצבים.

**מאת אבי מודגשטון
צילם שמואל רחמני**

לילה אחד, כשישבו באולפן, היא התהא אמרה לשיר שורה כמו "קח אותי בין חלציות". אמא שלה כמעט נפלה מהכסא. מייקי הסמיקה לא בדיוק הכינה מה קורה כאן. או הריחו את השורה. בטח. והיה גם שיר מתאה שנפסל. גם בגלל שאין לה למייקי על מה למחות "רוחן מזה לא יקבלו אותי ללהקה צבאית אם אני אשיר מתאה". היא מתגוננת בשיר ורצינות. "מי הזמן יכולה לשיר מתאה כי היא אחרי להקה צבאית", היא ממשיכה באותו טון רציני, עד שבה לך להתפוצץ מצחוק.

קוראים לה מייקי. והיא רק בת 16. השבוע יצא ריג'י ראשון שלה לרדיו. בקרוב ייצא אלבום הבכורה. יש לה קול רק, מהמם, חזק. בחברת התקליטים אן.אם.סי רוצים להאמין שהיא החשובה בכתול לבן לקיית כוש. למי שהספיק לשכוח, גם קיית כוש החלה את דרכה כשהיתה בת 16. גילה אותה ריידי גילמור. את מייקי גילה ושיטח שואל בן אמיני. וכאן ממיימת ההשוואה.

מייקי היא מיכל וייסמן. ילדת-שבת שמתגוררת בשכונת רגיה בחיפה. בית רב מפלסי. משפחה טובה, אוהבת, מפנקת, מגוננת. עשירה. מייקי מרחפת לה עכשיו בתוך אלמוניות. עוד ימים ספורים היא תהפוך לנימיק של עולם הפופ המקסי. צימוק מינקסי שכולם יתעניינו בו. כדבע היא בשלב שלפני. קצת חוששת, עוד לא יודעת בדיוק למה היא נכנסת, אבל יודעת שזה מה שהיא רוצה. יש לה בטחון. הרבה. לטעמים היא קצת צינית, וגם טיפ טיפה חוצפנית ושחצנית. במידה יכול להיות שזו אסטרטגיה הגנה. יכול להיות שהיא כזו. אולי זה הגיל. אולי.

ההורים הסכימו, לא בלב שלם, שמייקי תפתח בקריירה בזמן שהבנותיה מתחילות רומנים ראשונים. ברור שהקריירה באה על חשבון משה. את המשק הזה הם מנסים עתה לאתר. רוצים להיות מוכנים לקראת המכה שתגיע. הם עדיין לא יודעים מתי וכיצד אבל היא תגיע. והיטות, הבנייה לוחים הפרטים, הלחץ, התחרות, הביקורת.

ביינתיים מייקי חיה לה בארץ הפלאות בדניה. פנים קצת שמנוניות, ציפורניים מעודדות, לבושה בטויל. הכל סגול. אפילו שאין לה אי פוסטר של פרינס. אבל יש הרבה אחרים. הדלת והקירות עמוסים במוסטרס קסמים. אלילים חורגים של גיל הטיפש עשיר. אצלנו אלה היו הסטונג, הכיסלס, טינק פליר. היום אלה רוב לאו, פטריק סוויז, ריבר דייקס, ושאר התחביבים העכשוויים. ואפילו יש תמונה בשחור לבן של ג'יימס דין. הוא שיד לרוב אחר, אבל תדיר, לא.

מסביב למיטה, שעוסה בצורה רך וחמר טעם, מפורזת בובות ושאר פיצ'פס. הרבה צנפים. בקיפוד חור של ילדה. למטה בסלון סכנת. מייקי, בסיום הראיון, חושב וחשיר שיר שכתבה. הקסט באנגלית. יש לה מבטא אנגלרסקסי בולט. היא התגוררה שנה בחוץ המערבי בארה"ב יחד עם תחורים. לפני כן היתה ארבע שנים ביוון. שם, כיוון, היא גילתה כמעט הראשונה שהיא באמת רוצה לשיר. "בגיל שמונה ראיתי כיוון את הסרט גריי. זו היתה הפעם היחידה שהלכנו לסרט ביוון. למדתי את כל המלים בעל-פה, אבל חבלם התחלתי לשיר בארץ. ילדה אחת אמרה לי שיש לי קול יפה ושאני אלה לאודיוויריום מופה. הלכתי אבל אמרתי לי שאני קטנה מדי. אחרי כן המליצו לי ללכת למורה פרטית. זה היה לפני כשנתיים. הלכתי למורה טיליה בוגווס. הייתי בת ארבע-עשרה. עשיתי מבחן. וייפתי גורא. וזאת הלכתי וטגיה את העלונות ואמרה 'עכשיו תשירי'. שרתי ואז היא הסכימה לקחת אותי לארבעה שיעורי גיטרה. יום אחד הגיעה תלמידה ששרה יותר חזק ממני. זה הבנים אחרי כן לקריה או שרתי יותר חזק ממנה ולמדתי שצריך לשיר חזק. אחרי כן עשיתי הסקה של חרשים. אבל המורה אמרה שזה לא משמעותי וקיבלה אותי שוב לפני הבכורה שעשיתי בביתה".

כאן המסע לציין שמייקי אמנם בת 16 אבל כבר בביתה י"ב היא נולדה בטכמבר "רודוויזה" שבה.

את מייקי גילה כאמור שואל בן אמיני, מלחין-ספיק טוליר. הוא שמע אותה איששור ונדהם. לקח אוטובוס ונפגש עם ההורים. ריכר על הקול של מייקי. על הפוטנציאל. חזק, משם עברו להאזנה להוציא אלבום. מייקי נוכרת שבתחילה פחדה לרבר איתו בטלפון. והתרגשה. "הוא אמר בהתחלה שהוא כמעט התעלף כשמע את הקול שלי אבל אלו ההגומות של שואלי". היא אומרת בגונגלגסיה.

הדמיונות שהחליטו להחזיק אחר כך להוציא לך תקליט? "זה ישמע גורא סובי אבל תמיד ידעתי שאני רוצה את זה ואני רוצה אני עושה. כמו אבא שלי. שנינו עקבים. אבל האמת שזה בא לי יותר ממה שחשבתי. חשבת שקורס אני אחיה בלהקה צבאית ורק אחרי זה תתחיל הקריירה. עכשיו זה מתחיל (תמשיך בעמוד הבא)

מלחמת העולם השנייה

(המשך מהעמוד הקודם)
להחזיר אותי, לא חשתי על זה כל כך.
את מוכנה נפשית להכנס להרפתקת שבוע?
ראיתם, המונחה, בקצרות שאולי עליבו אותך?
"כרגע אני ישנה טוב בלילה ראשית אני מקווה
שהקצרות תהיינה טובות. האמת שעברתי שבועה
והרשתי של שטיפת מוח. דיברתי הרבה עם החרים
ואני יודעת לקרוא מה אני רוצת. יכול להיות שזה
יטריד אותי אבל כל אחד בוחר את מה שהוא רוצה. גם
ספר, לפעמים נכנס לו משהו למסגרת ומכלכל לו את
המוח שפנימים."

גיל בטוח יושב כאן תפקיד ומייק יודעת את
זה. לא כל יום לידת בת 16 מציאה אלבום.
עולם המופע שער עכשיו בעזרת מוזיקות
שצאתו כרובי העולם. טיפאני, רבי גיבסון.
נערות חביבות ומחוקות. בועות סבון ומניות
שגמלגול מיליונים ואחר כך יוקנו באלמוניות
מבחינה. מייק מקווה שהיא לא תהיה על אותו פס
יצור. "אני מאד מקווה שלא ישו אתי לרכי גיבסון
לטיפאני. אולי אגנום קרובות בגיל אבל לא בתוצה.
אני לא רוצה שגידו עלי כמו עליהן שמרובי במשנה
חלקי. אני יודעת שזה גימיק אבל אני נשמעת בשלה
ומבוגרת יותר. אני לא מבטרת שהתחלתי עכשיו.
למה להכותני של צעירים הרבה מה לומר."

אך החרים קיבל את זה, שאת חילבת להיות
ומרת בגיל צעיר?
"אבא שלי נורא חלול. כשהייתי באלבום הוא
נורא חורג. עיטן המון ויצא כל כמה דקות והוצה.
אמא שלי תמכה כל הזמן. מגיל קטן רציתי להיות
ומרת וידעו שאני מספיק משוגעת על מוסיקה ושזה
בראש מולם החרים שלי."

בבית הספר כבר מתחילים ללחוש בקול רם.
שנמסרירות ממוכנת לה כוכבת. מייק מגנה
להנמיך מרפיל. "אני שומרת על זה בשקט. כעת
תחילתי לשאול שאלות מתי יוצא האלבום? ודברים
כאלו. אפילו מרות פתאום אמירות לא בחור, שמענו
שאת שרה. כשיצא ודיגי רשאון יתה לי יותר מה
להגיר. היא מצוירת כמו מוליטיקאי מנסה.
את מרגישה שהחברות מאז שהתחיל כל
התהליך."

"מאד. יותר מבחינה רגשית. לפני שהתחלתי
בפיתוח קל הייתי תובעת מבחינה מניפול. פיתוח קל
מלמד אותך להיות לרבים בצורה יותר רצינית.
אתה עוסק בסולמות. פעם הבאתי חברה שלי וכשהיא
שמעה איר אני עושה סולמות היא צחקת. זה טוב, כי
אני אחיה זה מכנים לרצינות. אחר כך באו האולפן
ההגרות הנפישות שזה מביא אותי. אתה שר שיר של
שלוש רקות במשך שבוע שעות רצופות. למרות שהיה
לי קשה אני רציתי עוד ועוד עד שהוצאתי חיתה
לעצמי."

מייק יש תרבה כח רצון. באלפון, כשהייתה
מגיע לסף שכירה, סימרה לסלסל בדיחות.
שוכרת את הרצינות, את מות העבודה. "וזה
הייתה צורת הביטוי שלי. לולא הבדיחות הייתי
מתחילה לצרות. יום אחד אמא שלי גישה ואמרה לי
'מיכל היום בלי בדיחות'. באותו יום הייתי עצבנית,
דוקתי מלים לעבר שאלו. אחרי שפנימים אמא ראתה
שאני עצבנית ואמרה 'אוקי תחזרי לבדיחות'. חוש
והמור הציל אותי. הייתי מקטע עצבים. זה היה מאד
קשה."

נחזור שוב לעניין הפרטיות. את רק בה
שניעטורה ועכשיו יתחילו לצלם, לפרסם עליך
במחירי רשלות, יכנסו לך לחיים. את לא מודעת?
"תראה, לא שרדתי בנס. אני לא יודעת. קשה לי
להאמין... לא יודעת. ברור שזה יציק לי... לא יודעת.
אני מוכנה, כי זה מה שאני רוצה."

וכעת רכילות שאלה אותי מה אני רוצה להיות
כשהיה גדולה. אמרתי מרת. אמא התחילה לצעוק.
לא, לא, היא לא רוצה להיות מרת. היא לא רוצה
שאני אהב את המרשית את אני עקשנית.
מייק מנחה אחריה את החרים. אין זה המקרה
שבו חורים וחרים את חילתה אל מרכז הבמה -

סיפורים ששומעים על החרשנות בפסטיבלי ומר של
ליריס. ליריס ששומעים חלומות אבירים של החרים
ואזיך כן מועד הפרטון - כן, החרשיות לפעמים
המשבר עמוק יותר. מייק יוצאת לקרב, היא מוכנה
לפנות נפשית. הראיה שלה מאד ברורה. לפעמים
אפילו מציאותית עד כדי תמחון. הנה למשל הסבר
נוסף למה שייך עכשיו ולא לאתר הנבא. "אני
לומדת כמנהל מרחניות. זה רבר נחזק לצלח את
בשכילי זה בובז של שנתיים. אני מעריפה להופיע
בלחקה צבאית ולבוצר נסיון של שנתיים. האמת
שהחרים הסכימו לפיתוח קול אבל כשהתחיל ללכת
לכיון של חקלים הם היססו, אבל השקיעו כסף."

"אני נורא רוצה להיות קיית בוש
הישראלית. אהבתי את הקטעים
המופרעים שלה, שאחריהם אתה
חוזק לשדוטים להקיא"

כל שיששבת הייתי מנות לארמה כי אלמני
דולי נפצאים במרחק. הייתי נכנסים בהרשים ויוצאים
בלילה אמא ישתה שם שעות על גבי שעות. אמא היה
צחוק והמו. היה עושה לי פרופטים. הוא כבני אהב
לצחוק. הייתי חותרת הביתה חסרת. אחר כך הייתי
ישנה והמו. נרדמה אפילו לארבע שעות. מה גם
שעשיתי באותה תקופה נברות במשה מקצועות. וחזק
מה שיערים ובית הספר. זה היה קשה, אבל כל הזמן
אמרתי לחורים שלא יפחדו. ידעתי איך לפרק את
העומם. הייתי מביאה תרומות עם זה ודבש. כל פעם
שחזק לא היה מעולה הייתי שותה משהו ואז זה היה
מסחרר. אני מתגעגעת לאולפן משהו פחד. אני אמרת
לעצמי איפה הימים שנתוני מכל רגע. בזמן שומרים
אחרים רוצים רק לבצת מהאולפן אני אהבתי להיות
שם."

את המסע לחלוציך היא חתה מתחילה בצדתי
יום שיש. ידע עם אמא ואבא. "זה לא היה קל. הייתי
מסימת בלתיספר וחלבת לאלפון או שהייתי מקליטה
בתים. אי פעם זה לא בא על חשבון לימודים. הקשרתי
בנינין חוז, היא אמרת. אבל היא חתרה למשל על
חיי חברה. כלילות שבת, כשהחברות היו ודוקות
בסביבות. היא שרה באלפון קר ואמם.
"זה גיל קובע כי עכשיו נרקמים תרומות
והאשנים ומי יצא עם מי. זה לא היה לי חסר באותה
תקופה. אבל אתר כך הרגשתי הנדון. חשנה אני
מרגישה את התוצאות בעניין חוז. אין לי חברים
חשים. אבל אני יוצאת. חשנה אני מתיירה לעצמי את
החוב. זה לאט לאט מתאון. אני יוצאת עם חברים ישנים
או עם חברים של את של, שזה יותר גדולים מבני.
האמת שזה השאיר לי את החברים האמיתיים. מי
שנשאר אחי. לאורך כל הדרך, היא אומרת בשון
בגרונות, "הוא חבר אמיתי שלי. מי של, שכן של"

שיכודים

אצרות עולם

כשהייתי בבתה ו' הסתובב בארץ משחק
שחמט את נשמת. קראו לו אצרות עולם.
מהן קבלתי אותו כמו שתמיד אני מקבל מה
שמי רוצה, ילד מפונק והרומ.
לוח המשחק היה מפת העולם ועליה מסומנים
צפונות. ישראל הייתה בובל. שווה 10 נקודות
מל, ועל הקלף שלה כתובים המצבים הבאים:
שש, תשמישי קדושה. בימים ההם היכתי את
עיתונאים. אני יודעת מה אני רוצה.
ואם יכתבו עליך דברים לא מובנים תבדח

השנה האחרונה הייתה קשה מבחינה פיזית. ילדה
בת 16 שעובדת באלפון, שרה שעות. אפילו לאמנים
משופשים זה לא קל. הם מעבירים את השעות
בסגריות, אלכוהול. למייק היה מקסימום תרומות של
תה דבש. אבל היא אהבת את האולפן. נהנת באותם
ימים כמו בחופשה נפלאה בחל. ומבחינת עריק
אולפן על טיול בארצה."

אחרי אמנים ישראלים את אהבתם
"משיבת ריטה מאד אהבת את החומר סטאלום
הראשון שלה. לדעתי היא שנתה דברים בלי לרעם מה
היא עושה. זה יצא לה מאד חלוצי. היא מבחינת
ברמה אחת מעל סלון. גם כמה דברים של ריקי גל אני
אהבת לא הכל. יש לה גם דברים משעממים."

נערה חתה
"לא אהבת אותה. עם כל הכבוד, זה לא הסתן
שלי. יותר מדי עמם ואיך ישראל. ידעתי אירי שלה
לי על עצבים. כל שנה באה עם שני שירים. אדם
החומר האחר כך. אבל לא אהבת את הצורה שהיא
שר. איר לי פסטיט שזו וגם לא הייתי."

חזק ממסיקה היא אהבת תיאסוק. חתה במו
תיאסוק של אירי יאם. אני חשבת שהכל הלך יפה,
שירת משחק ותובעה. אני משחקת באלפון. הייתה
לשחק. זה מוציא ממני דברים. אני גם אהבת לחיות
כל רגע פני אני שם. יכולה לשבת יום שלם מל
הטלוויזיה. אהבת בעיקר מרשים. מוסיקליים. גרין
סיפור המכרים. ילדה משוגעת לאיז
את אלבום הכבודה שלה היא מבדירה כאלבום של
שירים יפים. לא אלבום חזק. בשמינית ראשונה הוא
נשמע כבר. כבר מדי על לידה. היא חזקה מאד
ממסיקת פופ כיפית ואפילו מרוב. קול היק שלה
לא היה ליריס האפילו לא המשולש והפזן הארביי.
סעק עם זה האלבום חוז יתפזר אותה לסאט. אבל
באמא. היא חתמה אותה על הנישה אלבומים של לוח
ומן וגם בסתן.

באלבום הבא היא מבחינה, יחיו שירים שחלוצים
היא שרה באנגלית. קטסטים שלה. לפני שאתה
לוריס חורה תלוציך, היא מתיישרת ליד המפתח
בענינה די אורנה בין השורות, ויוצאת לדרך. קול
חזק. האמת ישתה ממול. גם שני מלכי המרוח
המצבנים. כשהוא סיימה את השיר, היא מפתחבת
מסתכלת עליך במשחק. מאניה בקול שממן בת ולא
רק היא.
קיית בוש היא לא חתה גם לא שיידי אשוקו
זה כשת. אבל אולי כעתיד תוכל להחזק בין ריטה
ריקי גל וגם זה לא מעט.

משהו:

חמישים שנה מלא לועידת השלום במינון. כרגיל, אנחנו
מפגים אחרי העולם הגדול, ורק עכשיו נזכרים לעשות אותו
דבר.

לא שונים יותר.
הכוחות הכלכליים בעולם, אחי, חשנתו.
המצבים כבר לא מה שהיו. או יש באיו ארץ
מרכזי בידל, או מה זה שווה בעולם שעיקר
צריכתו היא קומפאקט-דיסקים ושעונים
מצויירים - תשמישי הקדושה החרשים שבניגוד
לתשמישי הקדושה העתיקים - שווים הרבה
יותר מ-10 נקודות בלבד.

אירלך ובתתאם למדיניות מרור זה לתקן
תמיד מה שכולם חושבים שהוא בסדר גמור,
הייתי רוצה לראות אטלס כלכלי חדש של
העולם, שבו יפסיקו לסמן לי מיקרות מלח או
מטלות, שידליים, פולי קפה, מרות, שני
חשובים באמת.

אבנים לשיששוק בינז, קולת, נעלי ספורט
עם אוויר בטולי, צילומים מהאיתופארה, ספוג
מפונק הזה לא שווה יותר.

שכר הבכירים

חברי הכנסת הורעו באמת מן הרעיון
להעלות את שכרם בבת-אחת בעשרות אחוזים.
הורעו חוקי את כל קצוות הקשת המוליטית,
ובכולם מוזרו לוחזר בפרסהיה, ולא נחו ולא
שקט עד שהתקבל חוק יסודי לעולם לא יעלו
את שכר חברי הכנסת לפני הבחירות. תמיד רק
לאחריו.

- שלום, אני מבקש לקנות שם מפורסם.
- מה ביקש?
- מידה שלוש וחמש ארבעים.
- מה מידה ארבעים וחלוצה, סוודר, נעליים?
- לא חשוב, העיקר שהשם יופיע בגדיל,
- וזהו מעל לביס.
- יש לני עכשיו סיל של וחלוצה, עם שם
- לא מעל לביס זה קטן. אני רוצה בגדיל
- יש שם ענקי על מעיל גשם שנשאר
- אשור למחזר
- בקשה.
- או זה יושב עלי יופי, זה נהדר. אתם
- לוקחים תרשים את הכתובת. אם אתה

מאני פריא

רצח החלום האמריקני

כאשר נחת רוני שריג בניירורק הוא אמר: באתי לכבוש את אמריקה. לא תמיד היה הכל ורור, אבל תמיד היתה תקווה. ואז בא אותו לילה גורא כשחמישה נערים יצאו למסע רמים. אפילו בניירורק למורת הפשעים וחסרת הרחמים, הקוברת את חלליה בחלקות בנות שלוש שורות במדורי הכרוניקה הפלילית, הודעוזה מהפשע החייתי נגד אב, אם וילדיהם. זה לא היה רק רצח. לא רק אונס. לא רק התעללות. לא רק שוד. זה היה ניתוח מודע של קן מאושר. טובה שריג: "הם גולו לי את בעלי. הם הרסו לי את החיים. הם צריכים למות".

מאת רן דגוני (ניירורק) ואביבה לורי

ל שער הוכרזה בפתח מגדל המגורים C7, בסטארט טיט, ברוקלין, מבשרת מודעת, שכל המעשלים בולי תחת הקרמיות והאזניות החלו. הידיים מתבקשים לקבל מפתחות חרשים במשרד ההגות. למעלה על רלת וידה בעמדה 11, נקטה של מסרון אור, כתב מישור בכתב יד מעוגל, בעברית: "השם יתח אהבם מור אבלי ירושלים". כשיצא, אמרים "השם יתח אהבם מור אבלי ירושלים". לרגלי המגדל, במרכז הקניות הקטן הגובל במסילווניה האוני, אשר למצוא פלאפל אוסם ושוקולד עליה במכיל ולרכיבם. לא הרחק, ששת עסקים משגשגים הנות הירק "דמתיגר". מודעות בעברית נפוצות כאן כמו מודעות באנגלית, אולי יותר. בהשוואה לישראלים, השוורים פה במיעוט. זו בתיים של ברוקלין, תרומם עכרי בגוף החלום האמריקני של המהגר והקטן.

כמה עשרות קילומטרים מצפון לסטארט טיט, באזור תעשייתי גורר בברונקס, התנפץ בשבוע שעבר חתלום האמריקני של משפחת הורד רוני שריג בן 43, בעל דירה בבניין C7 חולם וחרי. כמה שעות לאחר שנמצא מוטל מת על תנה מנוחה, ברובב דוד מרקי סטיס, אור ליום 1, נפלו אשתו טובה בת 40 ובתו אביסל, בת 16, קרוב למעשי אונס והתעללות מינית קשה אחת גוסס והפסד המכני. ביתן לא היה מבצור. הרצוצים היו האנסים - והאונס היה הפסק המפות נרא במסכת היסורים של האם והבת, שנמשכה יותר משלוש שעות, בחדרים נפרדים בדיירת, לעיני שירלי הקטנה בת 3.

בתום ההתעללות השוחתו הרצוצים את הידור ולקחו את כל הבסי תופי הערר. בנם בן 13 לא היה אותה שעה בבית וחיו ניצלו. כל אותה עת לא ידעו האם ובתה שאב המשפחה אינו בין החיים. כמה ימים אחריכן, תוספת גופתו של רוני לארץ, לקבורה בבית העלמין בחולון.

אפילו בניירורק למורת הפשעים, שקוברת את חלליה בחלקות בנות שלוש שורות במדורי הכרוניקה הפלילית, הודעוזה מהפשע החייתי נגד אב, אם וילדיהם. זה לא היה רק רצח. לא רק אונס. לא רק התעללות. לא רק שוד. זה היה ניתוח מודע של קן מאושר. טובה שריג: "הם גולו לי את בעלי. הם הרסו לי את החיים. הם צריכים למות".

רוני שריג, הוא בליכר רצח להיות אמריקני.

"רוני שריג לא הבין שהוא עושה רברים מסוכנים. חשב שהוא עדיין נמצא בישראל. למשל נהג לפתוח בשיחות עם זרים ברחוב".

קנת אם

ראם אסתר שריג בת 73 סומנה ראשת נידית. בתחילה סיפור לח על רק על האונס של בלחה ובכדחה ורק אחריכן סיפור לח על בנה. "הראו מה שהם עשו למשפחה שלי", היא מקוננת ומשתחקת. "אין לי יותר כוח לדבר על רוני", היא אומרת לאחר דקות ארוכות. "בדיוק עכשיו התחיל לפרוח, להשתחרר קצת בחיים. הילדים הגדולים למדו. למי שלוש שנים נולדו שירלי. ילדה מקסימה ועכשיו כל זה".

יש לה עוד בן, משה, אחיו הצעיר של רוני. מהגרס חשמל, גר בברקלי קליפורניה, ושני לאמריקנית. היא מתגוררת אצלו ובאור לארץ לקבור את בנה. משה בא למיירורק, עוזר לאלמנה ולילדים. היא נאחזת. שבת לכרונות חגוראים. "היכנתו לבוא לארץ לבקר את אחותי בחיפה". והיא שוב משתחקת. "פתאום התקשר אלי שכן של רוני מניירורק ואמר לי שרוני לא היה הביתה כל הלילה. טסתי מיד למיירורק. חגן שלי חזר כבר מה".

"באותו לילה נכנסו כמה מוטוריקנים למונית שלו ואיבדו עליו שותו להם את הכסף שלו. רוני התנגד והם חיסלו אותו. לקחו את המפתחות של הביתה וסעו לשם. רוני חזר אהם ובעבר בא אליו הביתה וזה ידעו איפה זה. היה לו בית יפה וזה חשבו שיש לו הרבה כסף. אשתו וחילדים ישנו. זה היה בשתיים בלילה. הדלת הייתה נעולה, אבל בלי השרשרת, כי אשתו ידעה שהוא צריך לחזור. זה פשוט פתחו את הדלת עם המפתח ובכנסו. כאילו שות הבית שלהם. אני רק חושבת על חלילה חשקנה. שתמסר. אותה בגולים וזרקו על הריצפה. היא כל הזמן בכתה וזהם נודו שירורם וזהם".

"הכל היה חמור. זה נעורו את כל הבית. אמילו את השוורים על חילדים. התעללו, לקחו את כל החבשיות, את הריבוש, ששת אלפים דולר, והשתלקו. ובכל הבנין חלל חוה. שגרים בו בליכר הרבה ישראלים, אף אחד לא שמע שום דבר. זה היה נורא. בביתי כל הלילה. מה זה בכיתו לא עצמתי עין. אני לא יכולת לקלוט שהבן שלי מת. למה חרגו אחת על מה".

"אחריכן לא ישנתי ארבעה ימים ולילות עד שהגעתי לכאן. כדי לחיות את הנפח לארץ עשו חישוראים במיירורק מבנית, כי לשוב לא נשאר כסף. כל חנותו העלוויות שם דיווחו על הרצח. התובע אמר שעלושים שזה הוא לא נואח מקור בליכר מועז. אני כבר לא מסוגלת יותר. הראש שלי מתפוצץ. בבית הקבורה לא תבתי בכלל שאני נמצאת בארץ, כלות של הבן שלי".

**המכירה במפעל
בני צבי**
א' ב' ד' ה'
9.00—19.00
יום ג' עד 20.00
יום ו' 13.30—8.00

**פתוח ביום
הבחירות**

פתוח במוצ"ש
עד 22.00
חניה בשפע

9.00-10.00
**פתוח ביום
הבחירות**

קפי
המזרן עם המרכז האורטופדי

מפי 140x190
החל מ-299 ש"ח

פּרש"י

פרד"ן 140x190
יהחל מ-399 ש"ח

סילי פוסטרופדי 140x180
תחל 549 ש"ח

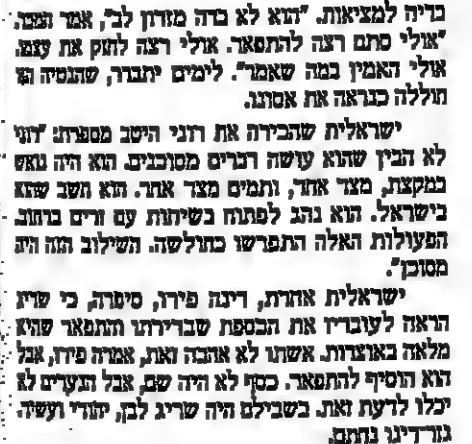
אפשרות ל־24 תשלומים
לא צמודים סמל
3,000 ש"ח בריבית 2.75%

לקניות בתשלומים

היטי "רו" בע"מ, מושב ניר צבי (מול צריפין) 240540, 08-229546

יְרוּנִי לֹא רָצָה לְהוֹיֹת
סִתָּם עוֹד יוֹד אֶחָד.
הוּא לֹא בָחַל
לְעִבּוּדוֹת קָשׁוֹת. אֵת
הַמְצִיאוֹת נָהַג לְצַבּוֹעַ
מְרֹדֵד."

ויד וקפת ברמון.
הצרות בדבקו אל ונני

[illegible]

תקליו מרכיבה את ראשה, היא מסמלת על שיתת השלפוח שלה לנדידיות, על מה שינתנה טוהה סיפורה לה. "זה עשו בית סמוך ומגורתי ששתיים תעללנו בך, אנחנו הילדה לעיני אבא שלה אתה ואתא לעיני הילדה לא מקטנה, בן הדין את שלום, שבה ששתיים על המשיה של תצאיה הנח מהמה מרד פחד. את ראשה הדין, מוש שחילוי לא היה בבית, הלא לומר בביתך.

[illegible]

עם החוק האמריקני. יצטייט לחודיד אותו מחתתה, אך
הוא תפסיר להם, כי לא אתה, בלבד תצטרך לראש יצא
מבית משפטם. בתום ירין על עבירת חוקם, צנחתי
שטורים על עבירת תנועה אחרת. היתה לו יכולת
יצאנו דופן למשור שטוריה נהגה.

אם תביימציצ בנייורוק הכיר שריג מבפנים.
אדם עם קש על שורות שיליות רשיון, שנתפס
במצוץ בלתי חוקה, נעצז אומחיתו. בעבר אתה
השנה הביא לו רקמת בלעלה, עזי' חת כרמון, תחת
ברכש בליתיאמצעז בבוקליין. לו נמצא שטס
שיטורה.

[illegible]

טובה, מספרת ידידה שירובי, היא אדם מציאותי. היא תמיד אמרה לו, 'אמריקה אינה בשבילך. יש שראלים שעושים בארה"ב הרבה יותר ממה שעשו בארץ. להם כדאי להיות פה. אתה עושה פחות. לכן אתה צריך לחזור'.

בדירה גדולה עשרות מנחמים, שרק לפני שבוע יצאתה יורת וזועות, שוטחת טובה טיסור נישואין שומעו לאחר 19 שנה. נכון, היא רצתה לחזור לישראל. שנה תמימה הייתה לבדה בארץ בעוד רוגי נבנסה לעשות את צעריו הראשונים בביתה, 1980. יא לא היתה בטוחה שברצונה לרדת. עכשיו היא כאן.

החבו אותה לחדרה של שירלי, תבה הקטנה
ששורה למטה, למד עיני תחניקות. כחוצה
לילחם שלה נקריע. הראשון נזר עליו. היא
יירלי לחוש בשמימה הכבדה בפעם למימית.
עונה לבנות. האנשים החל. חלל.
המתלה בשוין למד את האנשים האחרים, שצמו
עשה. חימו: את התחניקות הצורות. מוסרו
לילחם את השמימה המימית.

הדיווחים משטרתיים ומשיחות עם בני המשפחה, מצטיידת החממה אכילה ביום ב' בערב קרא שריג עם מותיקו לאחר תאגסט מוינסט, בברוקס, הושרים החממל עליו במכונית ודרשו לדעת חיכן הוא מסתיר את כספו ומחזק הקוד לפתיחת הכספת. שריג עונה, צעיר ונרגע, על גוף מציאות מצעי דקירות חזיקי בשרור ונללים.

[illegible]

במחנה נמצאה בשלוש למנה בוקר. השעון
המורה על יום, אך ארזקו נעלם. בשלב מאוחר יותר
הממצא הוצגו יק, ליד המכונית. ציור המפתחות
שלו נעלם. השוטרים שיללו את המנה לא חשדו.
השירותים שהתמשו לקחו את המפתחות ויצאו
למשטח מסך.

[illegible][illegible]

ל
ל
ה

עונה גוררת לכשמה, אימות הנסיון תבעו
רעות. היא מוחזקת את הכשמה, היא חוקה דקת.
והחלל לעולם אחרת, עונה סיפוח, כי תחמיסם

הבן יקנייורם

אם איבער לומר על אישה שהוא גולד עם כפית של זהב בכה הרי זה יורם פולני, ילד שמגן חל"אבי' עמשכח כרדסנים שהתכוננים שיעמאזו אותו. "הפלייבי האמיתי היחיד שהנפיקה ישראל" לדעת אחדים, אישעטסקים בינלאומי מגולד לדעת אחרים, מיכוס די אסחורי לדעת הרוב. זה שבטוח זה שלחית הוא ידע טוב אכולם, בגדול ובמדהים, עם נשים יפות ונחנים מבוארים, תכונות יקרות, יאכמח וכל השאר, בארץ ובחיל. נעשו הוא כאן, מקים מועדון ביליארד בקריות, וגם אם כמה עסקים בעבר הקרוב לא בליכ הצליחו לו, בחודעה המקומית הוא עדין מודל לחיקוי לעירי זוהר אחתילים.

מאת אידית רחם צילם: שמואל רחמי

שפולני יורם, ויהיו בו גם חדר משחקים פרטי לאחמ"ים, פיאנר'ר ומסעדה. העובדה שבמקום כבר פועל באולינג, ובחלל איריה, כמו גם הפוטנציאל הכלכלי הגלום בתושבי הקריות של חסה אסטרטיות הכלילי שלהם ליד הבית קצת מוגבלות, הדליק אותו להקים עסק בארץ. כקומפלס השעשועים הזה הוא השקיע עכשיו, לדבריו, סכום המתקרב לחצי מיליון דולר. "האת השקעת חצי דרך בנק ישראל. הבאתי לפה את הכסף שלי בתור משקיע ור", הוא אומר.

הקביעה המאור מוכרת לו: "יורם פולני פשוט גולד לאבא הנכון והכסף בעיקר בא משם", מפייה ממנו תגובה בנוסח: "בארץ ישראל עפים הרבה סיפורים. אבא שלי לא היה בליכר עשיר כמו שכולם חושבים. אחרי שעזבתי את הארץ, למדתי להרוות למחית. הדבר היחיד שמכרתי אחרי שאבי מת, זה העסק שהיה לו. לא נגעת ברכוש. יש לי מה הדבה דוגמים של פרדסים, מטעים וכרמים. זה שווה הרבה כסף, אבל לא מכנים לי כסף, היום אפשר להאכל על פרס כעל מנרש בלי מיסים".

מחזר של האבא, הוא בן-דורם של נעמי פולני והפנסתרנית רינה אברך. מחזר של האבא, חנה לבית מיוחס, הוא משתייך לשושלת ארוכה ובעלת שורשים ירושלמים עמוקים, שמוצאה בספרד, וגם ליחילא מיל מינס. המיוחסים, שבמחצית המאה העשרת המב מחתנים לפינסים, עלו לארץ ישראל בערך בשנת 1310, כ-20 שנה לאחר גירושם מספרד. יורם פולני, בעל האוריינטציה הבריטית, אוהב לפעמים להגיד שהוא "רבע פרענק". "יורם", הוא מסביר, אילו הם ראשי התיבות של שם סט, יוסף רחמים מיוחס. שמו השני, שמופיע בכל התעודות, הוא מיוחס. מחזר לבגולות המריות קוראים לו לפעמים גם ג'ורם. או אם תרצו M.Y.P., ברוקס לו על כיסי חולצותיו והציגות.

אחותו הגדולה, רותי, מומן כבר מתא, שנואזה לסקוטי וחיה באירלנד, גולדה באנגליה. הוא גולד בארץ. גולד ברוחב ביאליק בתל-אביב. דירה יפה, מרווחת, מיוחסת בטעם, בית שירע הדבה התכנסויות חברתיות ומשפחתיות. אבא, איש צנוע ואחר על כולם, ג'נטלמן מדור אחר. אמא, היום בת 89, יפה ומרשימה, נבחרה כנעוריה למלכת היופי של הקרילאיד. אשה דומיננטית ובלוטת, מאד אלגנטית, שהתלבשה רק בבגרי האופנאים הכי טובים בספרד, שיחקה טניס, נטעה בעולם.

אבל ליוס פולני, ילד שמת, שולחנות חוקי רק בצמרים של חתים, יצא מעט מאד לוחות במסגרת המשפחתית. כשהיה בן עשר שיגר אותו לפימייה באנגליה, לסמוג חינוך טוב וליטוש אירועי שיהפכו את המרחח ותל-אביב לאיש העולם הגדול. בן 16 הוא חזר לגמנסיה הרצליה. תלמיד מצטיין הוא לא היה. אבל הקסם האישי ויתר חתכונות שעורו לו לפלס הדבה דרכים קשות בהמשך, הפכו את יורם פולני, (המשך בעמוד הבא)

שנים החולפות, כך נראה, מסרבות להשאיר עליו סימנים בולטים מדי. ממנהח וסמן, כמו גם מכל מיני הרפתקות שעבר, הוא איכשהו מצליח לצאת מנצח. יורם פולני, ילד זהב תל-אביב שכשנים האחרונות גר בלונדון, עדיין רומה מאוד ליורם פולני שפעם, מומן, גר כאן. כמעט 25 שנה עבר מאז עזב את הארץ, הקיף את הגלובוס וחזר בארצות רחוקות. וחששות קצרות שלו במורלות, בתוספת הסיפורים שזרמו לכאן וחפשי מעבר לאוקיינוסים, השאירו אותו איכשהו בתודעה המקומית, אישם במחלקת האגדות.

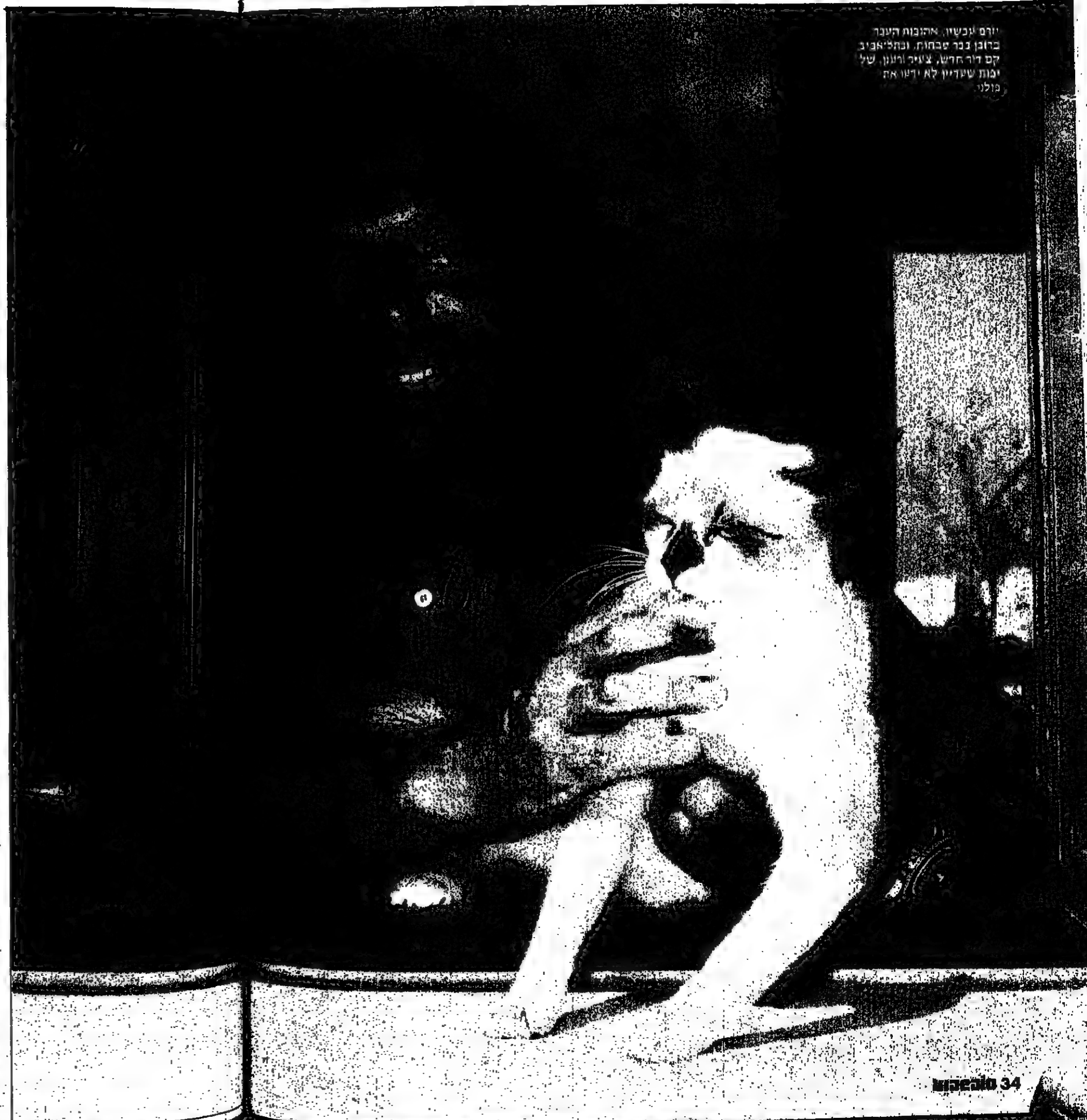
כי בסיפורים הללו על מעללי יורם פולני בעולם הגדול, אפשר למצוא את כל סממני האגדה העשויה לקסם לכל מי שהחיים מגלגלים אותם לנתיבים יותר אפורים ושיגורתיים. החיים שהוא העביר, באירופה, אמריקה, אוסטרליה והמזרח התיכון, הבתים המשארים, המכונות המרשימות, הסירות, המטוסים והנשים היפות והמתלפות - זה התפריט ממנו גיוונו כל הסיפורים שהגיעו עד הנה והתחברו ישר למקורי הדיכיות.

גם מי שלא בליכר אוהבים לאהוב אותו יסכימו שיוס פולני תמיד ידע להיות הכי הכי שאפשר. כמזל ועם הרבה סטיל, אף הוא בדיוק עשה את זה, אי אחד לא משש יורם. מימחורי, כך נראה, הוא אחד המרכיבים הרויננטיים במינה והמשי של האיש שעל כמה מחסותיו: "חכם, מיקה, משכיל, תרבותי, מניפולאטור, מתוחכם, שרמאנטי", יש כמעט קונסנזוס. כמו גם על התואר "הפלייבי האמיתי היחיד שהנפיקה מרינת ישראל".

דוש וחומר, לפעמים קצו מדישע, לפעמים קצו משרוק, אבל תמיד מתוחכם ואינפליגנטי הוא עוד תכונה בולטת שלו. וגם שמע של בטחון עצמי, חוסר מעצורים מכל סוג שהוא ויכולת התאמה טכיות של ויקות ממוחשבות. כל אלה בתוספת חוצפה איריה, מאד ישראלית, שמרופדת בניגונים של ג'נטלמן אנגלי ובחריבה נחמדות, כשכדאי, הם אולי המהפכו והכוון לחיים המערים של מי שנהפך מודל חיקוי לא-אלו נערי זוהר מקומיים, שנשאר מתאור רק על וקס של רפרודוקציות.

רשנו גם הבית. נקודת התחלה שטובלת ביחוס משפחתי ובחריב כפי גם כן, אביו המנות, אברהם פולני, היה מראשוני הפרדסים בארץ. איש הגורד העברי, חלוץ שעלה בתחילת המאה מרוסיה לבנות את המרינה והצליח להקים כאן אימפריה משגשגת של פורדים, מטעים ובתי אריזה.

עכשיו הבן הגולה, שלפחות חלקית ממנה לחזור הביתה, מתכוון להקים כאן אימפריה של ביליארד. בחלל העצום שבבניין ההיסטריכל בצומת קרית אחא, הוא יפתח בחורש הבא מועדון מוקה, בסטיל אנגלי, עם שולחנות גדולים כמו בתחזיות של המקצוענים וחוקן לייסר תחרויות כאלה גם בישראל. זה יהיה מועדון הביליארד הכי מפואר ומרשים בארץ, כמו

יורם פולני, איכות העבר כדורבן נמר שבתות, ונתל-אביב קס דור הדיש, צויה ווען של ימות שפדיין לא ידעו את פולני

מלך מן ארץ

هذا في آخر

זלמן ייש לו

מיטן, סבנטיים קלאסיים, עם קפלוניס רכים וחטרה על המותניים "גולף". למטה דחסיסרס, בגוזה שמסחירה ירכים יסדוכוניים "מילי ליכנסטיין שטוקמיס".

מאת יהודית תנוד

מלפסכוט 39

הקרב על המכנסים

עם הסטודנטים המכנסיים, גם אם קשה להאמין, הם בגד חדש יחסית. רק מלפסכוט שישים. נשים ברוחניות, לא בבודדות, התחילו ללבוש מכנסים לאשונה בתחילה שנות ה-20, אחרי שזרקו את המכנסים וקיצצו את השמלה מעטותיהם מלחמת העולם הראשונה. למגריבן שימשו המכנסים למעט, בעיקר, רק כמה נשים אקסצנטריות, ביניהן קוקו שאנל, לבשו מה המכנסים בברים המבז אוהם לסגנון לבוש מיוחד ויצאדונו. מתקופת מלחמת העולם השנייה, כשהנשים יצאו לעבוד בהעשייה ללא את מקום הנשים שהיו לחיות, קיבלו המכנסים לנייטמניה בגוד לכל שנת ה-50 הם שוב נסוגו וחזרו לפעילות ספורטיבית, בעיקר. כשלא אותם מעצבי האופנה היטו להחזיר אותם לאומנה בשנות ה-60, הם חזרו בהתנגדות - לא מצד הנשים אלא דווקא מצד הנגרים. חיים זה נשמע מצחיק אבל עוד בואמצע שנות ה-60, במקומות עבודה חזרו ללבוש נשים בלילות מכנסים. אפילו למקומות בילוי לא נעזבו שנות לנשים לא רק שדג חזות, וכן גם לבשו מכנסים בסמל לשוויון נק המסע.

השק הסודי שתכריע את הקרב סופית היה הג'ינס, שתכנס את המכנסים לאומנה בליל והאחריות. לא לקח זמן זמן וחליפות מכנסים היו לגד זה האומה. מאז הם עמדו התנוון בארון הנגרים. לא נראה שיהיו משם יצאו.

ה. מ נוחים, קל לקנות אותם, קל ללבוש אותם והם שוב כמסמך סוב כאמצע האופנה. אולי אין בהם השינוי שמחששים בבגד חדש, אבל בפאריס, במילנו וגם בנייריווק הם כמעט מחצית מהבגדים של חורף 89.

כל המעצבים נסוגו למכנסים כפשרה לאורך המכסלה ולצללית הנגר. אולי זה סימן לחוסר הבטחון של האנשים שעושים אופנה, שכבר לא יודעים אם נשים רוצות לכסות את הרגליים בחצאיות ארוכות אחרי שגילו בשנת האחרונה שרק מעטות רוצות לחשוף אותן בקצרות. בכלן של קצר וארוך צד ורחב - מה שבטוח זה מכנסים.

זה כבר קרה פעם בעבר, בתחילת שנות השבעים, כשנשים סירבו להיפרד מהמיני והבגדים הארוכים שאו קראו להם "מירי" נשארו על הקולכים בתנויות. גם אז הוציאו את המכנסים לשנה שנתוים, עד שכולם התרגלו למכסלת החרשה. אולי ותהליך הזה חוזר.

במכנסים 89 יש הרבה יותר אפשרויות. הכי חדשים הם אלה הרחבים כמו כמעט כמו חצאית ארוכה, כדיוק כמו שלכשו גרסת גארבו ומרלן דיטריך בסרטי שנות ה-30 וה-40. בקצה השני נמצאים מכנסים הגרב הצמודים שלובשים עם או בלי חצאית מיני. בין שני אלה אפשר למצוא כל ואריאציה אפשרית. מכנסים גבריים מחוייטים עם קפלים מגוחצים, מכנסים שנראים כמו האות "A", מכנסים באני וגם מכנסים רחבים שנגמרים הרבה לפני הקיסוליים.

כמה פרטים בולטים במכנסי 89:

- חגורות רחבות שמספספות גבוה על המותניים ■ קפלים, למעשה במותניים ■ אריגים רכים ונשפכים, סריג וקרם רמיי משי במכנסי מרלן דיטריך והרחבים ■ אריגים סינתטיים נמישים במכנסים הצרים והצמודים ■ המכנסים הרחבים הולכים טוב עם המקספורנים הקצרים שבקושי מגיעים לירכיים, צירוף שהוא אחד ההידושים של חורף זה.

יצרני האופנה המקומיים גילו מחדש את קסם המכנסים ויצרו אותם בכל גוזה אפשרית כבר מאמצע הקיץ. עכשיו הפילו את הייצור, והחצאיות הבגרים שבחגורות הם מכנסים, במחירים שמתחילים בחמישים ש"ח ומספמים עד מאתיים, למכנסי מרלן דיטריך ממש שחר.

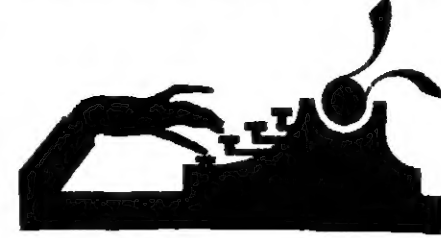
בעקבות מרלן דיטריך, במכנסים רכים וארוכים ועיצוב, דיאן גריבוס, "או זה".

מלפסכוט

ספר הטיולים של עודד פיינגרש

חיים ואוהבים

קטע חברתי עכשווי

החנני לשתות קפה ולטעום בריכי קוואר בבית של אשה אחת המתגוררת בשכונת רוהמא. עימי יחד חזנו לשם גם שתי קרטיניות וגימנות על צמרת החברה המקומית ולפיק יישק רכר בכל הנגע לסגנון לבוש, דחומה שקריר רחבה הפנאי.

לצר מחשבת מעמיקה הנעתי למסכתה שאני, לטעם שלה שלוכית למרי ממשכית, הומנתי לשם על חן של מספרות בריחות, מפני שזה מה שציפו מני לטן הרגע השני לאחר שהתיישבתי ליד מגש קוואר. "מסע" משה" דחקה כי הזמרתה, שכן כל החרות שלבשו את שני העורדיים וגרעו וגם את החר קריות ממילאנו, ונעלו נעלים רק של מאלי חורח - ישוב שותקת, כאילו היכה בהן הרעם. מה למרז שאלתי משהו, לא חשוב, בריחות. טוב אז שיחתי את חברייה האחרונה בענייני בישול ששמעתי פריי מנוסי - מספר בריחות רחבה יותר מקצועי מני - מבטיבה אקסלוסיוזיות שבערכה לכבוד צאת שני הנשי.

בני מבקש בבית ילדותו שיראו לו את הטיטוס. שהנכחו שאחיה רחצה לראות אחת שואלים את האב חור. כן, כודאי, הוא משיב. ושוב שואלים ושנית הוא שיש מוכח או מראים לו, במבוכה רבה, וינעק שורר.

ל"מ" הוא מגיב, "אשתי תמיד שורפת הכל". ששני לב שכולן חזק אבל שתי הקרטיניות - לא אחריהם הכיור לי, מה אתן, את לא מבינה. זה מל מיתורחופנים האחרונה. אסור לזון לבחון איוח וחשים כי לא לקלקל את העבודה.

מה, אז אחריכן, כשביקשו ממני בריחה נוספת, שיעזי לזן משה שקשר באינטימיה על פלישתנים נכס חק מילואימנים שנשאר סמאליני גם לאחר שקבל מלח בראש - "זהו המבחן העליון לשמאלן אחרי. אף אחת לא צווקה, גם לא הללו שלא עברו שיעל קסמטי. אז אמרתי לבעלת הבית את דואה, ידעו שזה לא זמן לספר בריחות. חקם עצוב. גם אני הייתי עצובה כשהבנתי לאן נשלתי... אבל מפתחם נתייה זו פטת לתתייחס כאל חצי ממשמטת

תיבת דואר / מעבר לקו הירוק

קראתי את "חיים ואוהבים" כפי שאני קוראת ככל שבת, בעניין ובהנאה. תחת הבהרה "דברים שלעולם לא יאמרו" את אומרת כי איך מוכנה לעבור את חקו הידוק, עד שלא נתייה מכנים לשמוע מה יש להם לומר אחרי 40 שנה. אני גרד "מעבר לקו הירוק" ומוכנה לשמוע מה יש להם לומר... וכלי קשר לרעה המוליטית, ורק מפני שאני חלק ממך ומהם היתודי, אני מצפת לאחריות לאומית לגבי המצב הבעהוני ביחודה שומרון ועזה.

למרות חילוקי דעות מוליטיות, בינתיים, כל עוד לא הוכרעה העמדה המוליטית של המשלה ישראל, אנו מבקשים - חתושבים היהודים בישרי - לנסוע הביתה בבטחון ובשקט.

אני מצפה שיחיה איבמה לך משלומי ובעשהוני ובפחותן ילדי, למרות שאני גרד בקרטיניות שומרון. למרות שלפי דעתך עשיתי טעות, בבואי לגור כאן.

ובאותו עניין: שחקר במאי רוסי חוזמן לביקור בקונגרס על גבעת הקאפיטול ושמ, לאחר שישב ביצע המבקרים, תיסגת את רשמיה "אדם קם לדבר ולא אומר דבר. אף אחד אינו מקשיב לו, ואחריכן אין מכימים אותו, מתחוככים עמו ותוקפים אותו". נשמע מוכר.

ורוסי אתר, ירוע יתר, ניקטת כרשצ'וב, אמר בפגישה עם עתונאים ביט"ס 1960 בעת ביקורו ההסטורי בארצות ב"מי שחוכר מאז את עניין הנעל שלו בישיבת השמית המאחרת - חוכר" פוליטיקאים בכל העולם אינם שונים זה מזה. מכתימים לבנות נשירים גם במקומות בהם אין נדירות".

הגדרה גופה לטוליטיקאי מי שמסוגל לשבת על הגדר ובירומנית גם להצמיד את שתי אוזניו לקרקע.

ואשר למחר שאחד קולו מחרים כאן, שם ובכל מקום.

מספרים על איכר באמריקה שהבטיח יום אחד את קולו למועמד הדמוקרטי ולמחרת - למועמד הרפובליקני. לאשתו, ששאלה אותו לפרש הבריכות הכללית הוון השיבו: "מה יש ראתי כמה עשיתי את שניהם מאושרים ביום הבחירות אצבעי לפי רצוני, ואז אחיה גם אני שכבדצ'ון וטלנו נהנה שבעצרת". טוב זה לא מה שיש לי לומר על הרגע בו אניחוד השקע עם עצמי בקליפ, אם פעם היו שאמרו אקח כדור גבר בחילה ואף להצביע בעד א - ותי הפעם אומרים בהבעה רצינית כל כך אצבעי בעד עתיד בארץ הוון. ואשר ליתוכך של העתיד - לכו וחליתו בעצמכם לא מי המפלגה הנחות גדועה, אלא מי המפלגה היותר טובה.

אל מי שבעלה עשה דהן חופשת בעסקים חקק אתה בארצות קטן. והבתי נשים לבושות כמו מיליון דולר נתן כעלות תרעה מוליטית מבוססת. אני לא יודעת למי לשייך אותן - לצומת לליכוד לר"צ למערך אולי אפילו למפד"ל שורר עניין חולשות המפלגות לפי מעמדות כבר מומן עבר מן העולם. לכן אל תתפלאו את הקבלו הזמנה לחוג בית של המערך בביתו של תעשיין צמרת שגדל על ברכי הליכוד, או הזמנה לפגישה עם גנרליהסרנספר בביתו של מלחחניק שעשה דהן בבניין הארץ. הכל ייחכן.

אז אמרו...

פגשתי בביי אריי וודר האמיתי לו את דעתי בעניין השתלכנותו במערך הבחירות של תנועת ש"ס "היית יכול להיות נכס אילו רצת לבסות". "ראשית - אני לא רץ אלא חלקי. ודעך מות - איוח כנסתני, הניב בלגלוג באותה נימה של "אני יפה" מה שמוכר לי את הסיפור (שואלי הוא אמרתי) על הכומר המיחור של הסנאס כושינגסון. כששאלוהו אם הוא מתפלל למען הסנסורים, השיבו: "לא, מאחר שאני מכיר אותם מקוד אני מתפלל למען שלומה של אמריקה".

מסרים

לקוראת שוחחמח "קבוצת הנשים" ומחלונות בעניין האימפוטנציה של 55 אחוז מן הרבנים: לא אוכל להביא את דעתך אלא לאחר שתחזומי בשמך.

חיקון טעות

אלונה אייגנשטיין היא כמובן נכדתו של המקד "השומר". ישראל שחש, ולא ישראל לעזי כמי שכתבתי בעעות במדור זה ב"7.10.88". וזו התודמנת לשפר על עשרות שיחות טלמוניות שהתעונו לאחר פרסום חקעט "אלונה, אלונה", וזילו חדרתה קלאת עם עמדה.

גור א דורר

מלך ארץ ישראל

החזית לשבוע שבין 28 באוקטובר ל-4 בנובמבר

ראשיד מדבר אל הקירות

(המשך מעמוד 15)
מסחר במדבר. הוא שועט קדימה, הרבה לפני שמריכי המסיגות מתעוררים לעבודת יום. תחושת רגע שהסיוור שלך הוא הסיוור שלי, אחרי לך יום אחד, נכסיו לגרום לו להצטלם בדגש של המהירות. ראשיד הבריך כלפי ביוצן מחל מעינה 'מחוק', אחר 'הסיוור שלך לא היה אף פעם הסיוור שלי. איפה גולות'?

משרותיו הקפיד שלא אשכח את הכאב שהוא מחמם בתוכו. הוא הגיע לתל-אביב כשהיה בן 14, כי לעזר בעל פרנסת המשפחה בבית היו חמישה אחים ושתי אחיות. הוא ילד אמצעי. אביו גורש מייד לנהל ב-1948. במשך שנים עבר הוא בתל-אביב כרצף, עד שחלה כשכא לתל-אביב בראשונה שן הוצע ראשיד במרחק סטון חשוף, מחתך לשלד בניין תל-אביב. אחרי עבר במסעדות, בתיקפה, בארים. כשענת הסנאי ציר. מילדות רצה להיות ציר. ב-1981 פרץ הווצה מן הוואי התחם הוואי הוא חל לעבוד בבניית תפאורה למסר.

אך קודם הרבה הוואי רגע אחד אותה פועל מעודה, כמו בולס, וברגע הבא אותה עוסק בקולנוע בישראל.

"לא הסתובבתי עם הרגשה שאני ערבי משאט ומגיע לי לעבוד רק בזה ולהרוויח על לסכום הוואי תהולתי עם הרגשה שאני בדרך שרצה לעשות את האמנות שלי".

עבר לכה היו דורשים תוכנות אופי מיוחדות, כישרונות מתורגמים. כאשר אבידיע, ברוי שיוון (שלא נבחרתו) כלחסי אורינגטלי לפני שנים, אומר שראשיד אמביציוני האניץ. יש לו מיקוד פנימי כואו, קליט מהוה כיוור, אונטלינגציה בנהיה במיוחד. לאחרים לוקה כמה שנים כדי לרכוש שליטה ממוסדת בעברית. ראשיד למד את השפה על כל זוגיה בארבעה חודשים. הוא לא סגר, לא נעל על דברים משבילים ותאומים שלו רחבים מאוד. גם אני הייתי נדמה אך השתלב במהירות ואין הוא פרץ קדימה לאן שהוא רוצה".

הם הכירו באחר הצלילים של המסר 'סדרה'. מחסר פרנסה מצויר, פנו שניהם לעיצוב תפאורה. זאת הייתה תקופה שפאלה של עבודה ושעשועים".

"אין זה לא עוצרים אותי בתל-אביב 48 שעות במים, מכוח ויאללה חזרה לעבודה זה משוט מקרה. אני יכול ללכת ליד הבחור ההוא בדיונוף ויקחו אותי או אותו. זה רק מקרה שלא לוקחים אותי"

אומר באשיר. "חוש הווצור שלו גרם לי שלא אטסיק לצחק".

ראשיד 'המפרד' זה עור. אין אחד חיי לא רוצה לסבול.

בתי חירום הוא משתרל להתרחק ממקורות הסבל באמנות שלו הוא רוצה להעיר ביוק את הסבל הזה.

מפניות שולחן כתיבה הוא שולף כתובת מלמני שבע שנים על פועלים ערבים בתל-אביב. נוגע באצבע וקורט במורן שבתמונה, המונח חשוף על חריצה. בסל הפיסטיוס התלוי מן החקירה, כפיפה הצמר המאבקת של סוכב הכתוב, השולח מנס עטל לעני חרישה. הפועלים האלה, המוכרים למלם ואינם מוחרים עליידי איש, מוארים בתאום, המיד נראים כאילו תתעוררו משינה עמוקה שהם מתארים להמשיך בה. ראשיד התעורר.

"הייתי במקלט. הייתי ככה ב-78", הייתי בזה את הדבתי את המצב קבילי אותו. ובשיאני מחר זה הדבתי ככה זה גורם הרטט שלי נכון לי כפי שאני עכשיו, לא לאו. אני לא עושה מרשים על הצלמות וההדפס. אני מסביר בקשת של אנשים

צילומי 'המקלט' בחתונה המרכזית החרישה. ראשיד (מימין) עם חנה אליאס, עוזר במאי

בתפקיד של פועלים ערבים. הפעם פרץ שקט ושטט בסון בתגובה. למען העניין, כליל עבודה שלהם אפשר היה להירכב באותיות הניס המסור של סלם ולתבוא אמנותיות ומתבטאת כאשר כרכה אותם בזה, מתחת לאנשים של אור, שטא ממקורות סמיים בתן המבדחת.

סאליס דא ומחמך באכיר, שני פועלים ערבים חרוק מבינה, יורדים במדרגות לעבר החדר שבו הם כלאים עצמם למשך הלילה. צלליותיהם מתנוו צער גדול על הקירות הענקיים. דא הוא אבן מרוב 48 בעל משפחה המכיר ראש לפני הקולן והדירי. הא כנוע כדי שיוכל להמשיך לעיתים את ליליו. לפני שהוא חלף לישון נראת שתי ידיו יצאות מחוריים שבלת מרחם. שתי ידיו ערומות עקומות בעצלות בעצל אחר כך חרשיות נשמתן ערירות כמו ביוק כואו, ואיש אינו יודע מעבר ללדת מתביא ערבי את שנתו לילה אחד במסגרת מחמך לאבסמיר. הימות הנקטגוריסטית חדרת לשניה הצניבות. חשיה הלילית של השניים חושפת קצוות של ראית פילם ארכמדי שמלים עם מציאות היי. מחמד לא מחמד על המדר. בעומק הלילה הוא צומח בתחשושיו אנטישית מבעד לחדר שכולל האור, הקדא לעצמו יסי, מממקם עם ובה חדרה. כעבור מישל הא מכן למבד את הוואי האישית והלאומית. עד ראה מחמד את אנשי המסר האורזי בגילוי האגרסיביות שלהם ערבי שוכר משמחין על האחרות הערבית. הא וווא היחיד של הקולן והדירי, כשהוא גובב חומי בניין. הדמויות של היחידים שליליות בול, ווא ראית קרירות פנה, לאו

"למה מי בא בלילה למקלט של בניין שעומד בבנייה תהשכח את מהמציאות. באה וזה בא ארץ, בא שוכר, בא נגב באה המשפחה".

אשיר 'שתלנו בסיוור גם פועל בניין יחיד, סרב למרות שאני לא יודע איפה יש פועל בניין יחיד. רוצה תהווה ערבי מוצב באור שלי. הוא מתחזה ליחיד ומכן למבד את ארמונו ויליו בול. השיכור (מאכסר חור) לועג למסכמות ערבות. לחדר היק, למשל, ואת ערבי העקרות, עם הערבי הגדול שלה, שאני בו ציפיה למכיר כל השייחים העשירים האלה של ערבים כלום למען הערבים לא זה ולא מוריה".

ראשיד יאן מאמין בשפה הקולנוע. זאת שנה יפה ומבוססת. אני אהב את הקולנוע היאליסטי. מעריך את המסר הער, באשיר מעריך מסר אקססס מיוחדים. שפילברג, קוטלוג אני לא יכול להמשיך לראות את הקולנוע שמאמתי הקולנוע כשאני צופה בסרטים כאלה זה עולה בליך הוואי וכן ובסך, שנה בייך להיות משהו שחשוב להניח אותו".

מה חשב לי להעירי חשבו לי להראות איך אבסמיר מעביר את הימים והלילות שלה. אם זה לא חשוב לקולן זה חשוב לי.

מה קודם לאבסמיר בסוף הוא נרמך באשיר

הוא נרמך אבל הוא נשאר. הוא נשאר בגנים. מער שט ראה את הרבים במער להלון, ביוק כמו חשק, וזה הכל נגימה ולא הגר. עכשיו הוא יודע שרד לנג, אבל הוא נשאר. הוא נשאר לנגיד כן עור, הוא מנה למרץ שקט מהמשיה, אבל בפנים זה לא היה שחשפ שלו הלכות עם מחמד. מחמד פנה עור לקבלן ומתרחק משם. בתוך כל מרסמרים יש מחמד קטן. אם הוא לא יוצא מלאכית הוא יוצא ככור ובכנס חזרה בשוק ערבי.

גורו שבעים מתעור משרותיו להכנס לעבודה קצת תשפחה "אחר משלנו", מסר והרש של אורי יתור קוד לועי כן עבר בהיסתס "אהבה אסורה". הוא ער ט 'החולמים' 'המאמתי' והדורגים. "אם כבר ער לחיות ככה, אני מעריך לעשות את זה במסר של גרם את הבר".

גם הוא היה מתגייס לעבוד בתגורבות במרץ שלך. "פעם הוא אמר לי שאם היה תפאורן היה בא אלי לעשות תפאורה במסר".

היו, דומה, מתרחשים בשני קווים מקבילים, שבידים, נובעים זה בזה לעתים. על פני השטח הוא מנהל ימים שפויים, אמנם אגרסיביים, ורועי טיגריז וקפה וחוסר מנוחה של עשייה, אבל בכל זאת - אשה וילד, חברים, נכנסים ויוצאים, סלמונים שומעי המלחמה הכפילים שלו, אלה אלה רצו, או לא העו, או לא ירע שאפשר. ראשיד חי את קיומם בבר קיומו.

ד זה שלא עוצרים אותך פתאום, כמו את הבר, שאמר להם להתוכב בלילה בדיוכנו "את מתכוונת איד זה לא עוצרים אותי, 48 שעות בשנים, מכוח ויאללה חזרה לעבודה זה משוט מקרה. אני יכול ללכת ליד הבחור ההוא בדיונוף ויקחו אותי או אותו. מקרה שלא לוקחים אותי".

ואין לך יחידות בביתן החזק "החשבה על זה לא מעסיקה אותי".

אולי חלומם על פנך בגלל התשטת שלך, חבגניו, ויחידת מעורב "אם זה היה ככה הייתי מלכיש את כל החבורים מהשטחים בבגדים אחרים וזה היה מותר את הבעיה. מה צריך שיקרתי אם הייתי מפער את כל החבורים האלה מהשטחים בתל-אביב למשך עשר שנים, שילמדו את השפה ויתלכשו בתאום, אם היו דואים שהם בני אדם זה מה שצריך תוא, אם היו עושים אמבש על הבית של הקבלן היחיד ועל הבית של אבסמיר, שכאלו כל אתי-מהם לא יכול להסתדר בלי חשני, אפשר היה לראות שאבסמיר הוא המכלל לא הקבלן".

זה מוכן מאלף, ההו או עכשיו אני עם אותו יתור קוד לועי, שאפשר היה לראות טוב. להבחין בו כמה כתובת כבר נכתבו על הפועלים שישנים כאן בעיר, בכל רחוב, במגורים שאינם ראויים למחנה ככה תמונה בסלחיות. אני אבד איך אתי לא עושה כלום. שוט רבו, אני לא מריר על מיינה מלשתית או על

אינטימארה. אני מדבר פשוט על חיי יומיום של בידאם שרצה לחיות. אני רוצה שאבסמיר יוכל לעשות את כל מה שחיבנו לעשות בחיי, בלי להזנק בקשי חיים בגלל שהוא ערבי. אבל מה הסרט הדל תקציב שלי יכול לעשות? צלקת קטנטנה".

איפה אתה נתקל בקשיים שהערביות שלך מציבה לך?

"אלה לא קשיים חיצוניים. זה אצלי בראש. מיתחתי לעצמי גבולות. זאת תכונה לא בריאה לבני-אדם. אצלי הרבים יילכו יותר לאט, עם יותר מחשבה. אני מכיר בגבולות שלי. כל יום אני מרחיק אותם קצת. אני בשל לסרט ארוך כבר, ועדיין לא עשיתי".

מקטים עשו בניין. "אני לא משוה את עצמי לאף אחד. אני מדבר על הגבולות שלי עם עצמי. אני לא מריר על זה שאסור לי לישון בתל-אביב, שאסור לי להכיר את המלה בית, שאסור לי להתחיל עם כל בחורה. מותר לי כל אלה, ואני עושה את זה. המעצור הוא בראש, ובכונה אותה. זה מעצור שנכנס לתוכנה של המחשב. אני בחיים לא אגיד שמוי אני קונה וירא. אין לי פנטזיות. לא הייתי שולף משפט כמו הייתי רוצה להיות עכשיו בספרנסטק על המים, לכל היותר אני רוצה להיות פה על שפת המים, או לאכול במסעדה".

במסר חקיקה ליתעוררת מעבר? אמרת שאמרת אהב את ענת מריר, כחיר, בתיר. אמרת את זה על רקע המבנות לא נעימות של הוואי ועומה. גם את תל-אביב אתה אוהב?

"כן. אני אוהב את תל-אביב. היא עיר יפה, נוחה. אתה מרגיש כאן בית".

"עוד לא שטחתי - כן, מיכנה. לא בית".

ושאשיר "בית".

הסרט הכבד כתוב "סופות במדבר", אבסמיר ייק, משרותיו יכים. סיוור המבוסס על שוכרת ונוגות לקיזו של כשר בדיו על גבול ידיו, תחת את השלטון הבריטי. תקציב 300 אלף דולר. "לפי האמריקני של ראשיד", אומר באשיר, "זאת שנקשה את זה תוך שנה".

חלמה אדמוני

החזית לשבוע שבין 28 באוקטובר ל-4 בנובמבר

דלי (20 בינואר עד 18 בפברואר)
היחידים עם חבר עולה לפרוז השבוע מחלקת בולל עניין כסי. חדשה טובה למעשים חבריים או רומנטיים. צפויות מרחק, אך אינדיס הברזית יס' בו לם כעשיו שיעמם. בתחום הקריירה יתקבן התקדמות, אך יהיה עליכם לעמוד על המשמר.

דגים (19 בפברואר עד 20 במרץ)
זה זמן טוב למשא ומתן עם בעלים בעניין רבוש, אך בעית בתחום הקריירה עלול להיות אהבם עכשיו, אך תשמונה זאת במד מפר הקרובים אליכם. וליח משק ונת עלולה לרבוש בעית עם שותפים ונת המשלוח.

טלה (21 במרץ עד 19 באפריל)
התקשורת עם שותפים מוצלחת. מאי עכשיו, אך יתקבן אכונה בתחום המפר. כדאי לשמוע על אורן דוח, בתחום העסקים יש להקפיד על זעירותי חבון ולרענן מן התחשבה. צמיח רעית ונת טיים נעים.

שור (20 באפריל עד 20 במאי)
השכל הישר יביא לם חילופים בתחום חבובות. לעומת זאת, אין זה זמן טוב להעסיק חבובות, למעט חבובות רומנטיות. צפויות תוצאות גורלות חשוכות, אולי בקשר ליל' דים. בימים אלה יהיה עליכם לחיות מני וי וחדות.

תאומים (21 במאי עד 20 ביוני)
בתחום הרומנטי צפויים בימים אלה רי' עים ועימים ביוור. תחום השותפותיות יכא איח אחרות נקטת חסוכים את כם איש חקים לעלות מפרות. התרחשו מנה הצעות ממוקמות בתחום העסקים.

קדור (21 ביוני עד 22 ביולי)
אם תעלים להתאכזב עכשיו מביאוי' כם בעתיד או מתחשבותי שאין מוצי אתן מליקכה. חרוב בימים אלה הוא על עתיד הבית והמשפחה. במהלך ורי מניח כן חרוב משה לכוון את המפתח.

אריה (23 באוגוסט עד 22 בספטמבר)
אך-שואם מצליחים מאד עכשיו בפעיל ווח עובדותיות. יתכן שלא יודע לם חשק לצאת מחבית. עלולה לרוב בעיות הקשורות בתחום הרומנטי, הכספי או המשפחתי. כדאי להתמקד חשוכו בעניי וי המשפחה.

בתולה (23 באוגוסט עד 22 בספטמבר)
השיטות שלכם במיטב עכשיו בתחום הקריירה. זה זמן טוב למיניות עם הממד וים. בתחום הביתי, לעומת זאת, צפויות בעיות שיציבו חשבות לב. יתקבן מריבונ אנהים, אך צמי פיס, שישלם באמצעות חברים.

מאזניים (23 בספטמבר עד 22 באוקטובר)
תוכלו לישוט חשוכו שיטות מעטוליות וברורות. ביטעים גם כן משפחה קרוב עלולה לחיותו מתחנות. אהב מרגשים זה שיטות משה ללול לם את חייכם. זה זמן טוב למינה בעבודת, אך יחידיו לא לעזר קטא.

הדלת הנעולה

דלת הייתה נעולה. צופנת סוד. מעבר לה, מצויה ידירותו. שם מתרחשים דברים שהוא איננו מסוגל להתמודד איתם שעת אידוכות. מחבוננו בחלון המואר של ידירותו. ואז כבה האור. טיפס במדרגים ומש השמות של הבית המשותף, הדלת בוללת באגרוף קטן. הדי נובטת, נמתחת, שותחת, דם, המכח לעיסה לחה פתוח ל... פתוח ל... אל תע ש לי את זה.

ארגון גרין הולם בוללת כאילו הייתה תוף ענקי. אבל, באורח מוזר איש מיושבי הבית המשותף לא תזיק, לא פתח ולא סגל מרע, לכל היותר, כניס כן 25, מטורף כנראה על כל הראש, מצא לעצמו עיסוק בזה ב"ד לאחר תצות, בעד שכל אנשי הבית יורעים כי בני משפחת הרטגור נסעו לחץ לארץ ורק בהם רנה, נשארה.

לרגעים רומה כי הבית המשותף מוכה לפתע בסנודים ובחירות, עד כי צעקותיו של גבר צעיר נבלעות ואינן נשמעות.

יחיד ששמע היה ניר. רק הוא הכיר את קולו של ארגון, ידידו משכבר, ארגון שהאל נהן לו מלאו החופים גיים מתנות, יופי, שכל, חברותם של ידידיו וחיתות של תנועות, דוקא הוא זה המטית ראשו בדלת. לקלף את הצפוף, לחשוף את שמעבר לו. גליה אמרה לגיר שמנסיק לגרד צנת את עורו של האדם כדי לגלות שאין הוא כפי שביקש להציג עצמו. מאן הפך הדיבר תחביב של ניר. לא מעט חש כאילו הוא ניחן בעיני רוסמן, מקום שכולם רואים תצלול ממואר רת, קריירה חסרת גו, הוא רואה רק שלר יבש. בסך הכל, כפי שאמר לאמו, "מתת עיני הרטגור היא קללה מתורבת".

דוקא ארגון גרין עשוי חסיבה אותה. אפילו חנוס תה של הברוטו והנסו לא עברה על ארגון. וחי נוסחה שגליה העניקה לבנה כדי לאמור את הבחיית. "רוכ בני האדם הם בדוטה. אתה צריך להבנים את היר עצום עמוק, לעבור שקרים, לחצות העמרת פנים, לסלק קליפות, עד שאחח מוצא את האיש הקטן המבוהל נבאב בעקמי הפסל שלו כילד מבוהל ויש אנשים שחאה נוגע בהם ומגלה שאין מה לקלול. תצלוחותיו של ארגון היו אמיתיות, תלמיד מצטיין במקלטות למ המטיקה. שכל של מחשב ולב של בן-אדם". לא טיפס על גזירותיהם של ידידיו, להיסר, חבר טוב. גליו, לכן, מעולם לא שפט ניר את ארגון ידידו רואה בו דוגמה מלש איש צעיר המכיל כשרה, אמצץ לב, ישר ועט זאת ניחן במידה מברכת של צניעות שבלערות, כל החכמי נות הללו היו תפסות מאומות.

ועקשיו הוא יושב מוכס לפתח רלוחה של רנה, רנה שניד מעולם לא שם לב לתמונותיה, לא גשבה בקסמה וכתב של השכנים יכול היה לשפות אותה בדרך שהוא שופט את אהות. בלי שיחור. אולי לכן

3 מוסכים חינוכים: "אתה" - לגבר "יופי" - לאשה חשבים - לעמלכחה

גליון 261. חשונ'כסלו תשמ"ט (תמוז: 8 ש' כולל מנ"מ (באילוח: 6.96 ש')

חשיבה:

מבטמורים מקירות הלילה האט אט, אל מול השמים שחננו ערין מקיש עליהם באגרוף חזק מר, גולל ארגון את תורה שוביאה אותו אל רלוחה של רנה

כוכבים:

בא"ר המגן טענה "פנטהאוז" "א"ר

גילוי:

הציגה את "החשיבה" ו"החשיבה" ו"החשיבה"

חסיים:

החשיבה להכיר את הגבר שלך

תקשורת:

החשיבה להכיר את הגבר שלך

מיומנו:

החשיבה להכיר את הגבר שלך

אמנות:

החשיבה להכיר את הגבר שלך

החשיבה:

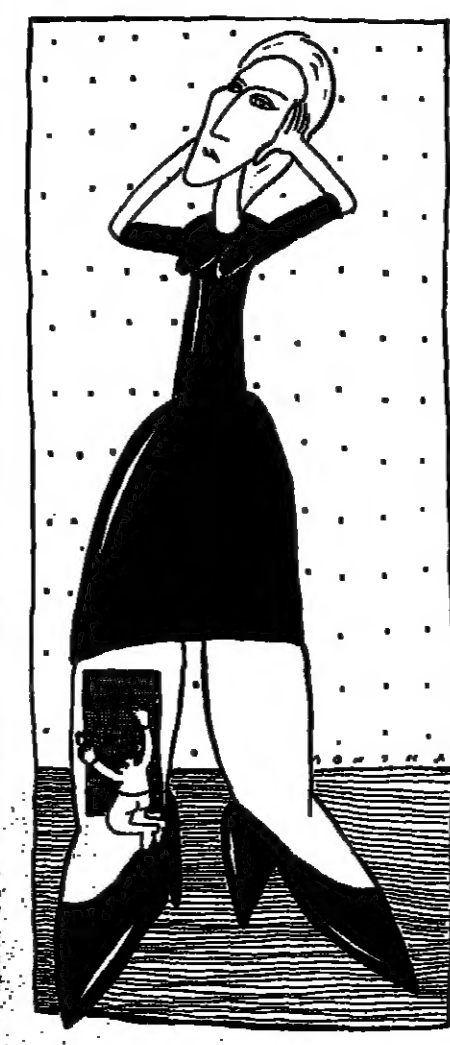
החשיבה להכיר את הגבר שלך

החשיבה:

החשיבה להכיר את הגבר שלך

החשיבה! החשיבה! החשיבה!

החשיבה! החשיבה! החשיבה!

שְׁלוֹם לָכֶם יְלָדִים וְיִלְדוֹת!

הידי להחזיק בשלל או להשיג מפרטים את המידע הנדרש. המידע הנדרש הוא המידע הנדרש להחזיק בשלל או להשיג מפרטים את המידע הנדרש. המידע הנדרש הוא המידע הנדרש להחזיק בשלל או להשיג מפרטים את המידע הנדרש.

באשר אני רוצים לצלם היום, אסור לשפח
החברים סרט צילום למצלמה, ואם לא
התבקשו אותו נכון, אזי לו – אין תכונה.
עוד מקור חדשים תצו בגמי העולם
מצלמה אלקטרונית חדשה, שלא תהיה

[illegible]

יורם אורעד

תְּבוּנָה זוֹ יוֹצֵאת "כּוֹכַב" תֵּלֶת מֵימֵי פְּרִי
מֵינוֹ שֶׁל שׁוֹלַת הַתְּבוּנָה. מִמֶּשׁ וְחִמְדּוֹ

```

10 GRAPHICS 24-COLOR 1:SETCOLOR
20 FOR Y=35 TO 0 STEP -3:FOR X=0 TO 100
30 IF B=1 THEN A=-1
40 B=-B+INT C
50 GOTO 30

```

FOR APPLE COMPUTER

```
1105
18 HCOLOR=3:GOTO 1106
20 FOR I=6 TO 120 STEP 15:FOR J=6 TO 120:H=I:J=I:GOTO 1107
30 FOR K=16 TO 100 STEP 30:FOR P=1 TO 31 STEP .30
40 FOR L=K TO K+14:FOR M=P TO P+14:H=L:M=L:GOTO 1107
50 FOR N=K TO K+14:FOR O=P TO P+14:H=N:O=N:GOTO 1107
60 FOR R=K TO K+14:FOR S=P TO P+14:H=R:S=R:GOTO 1107
70 FOR T=K TO K+14:FOR U=P TO P+14:H=T:U=T:GOTO 1107
80 FOR V=K TO K+14:FOR W=P TO P+14:H=V:W=W:GOTO 1107
90 FOR X=K TO K+14:FOR Y=P TO P+14:H=X:Y=Y:GOTO 1107
100 FOR Z=K TO K+14:FOR A=P TO P+14:H=Z:A=A:GOTO 1107
1106
1107
```

FOR ATARI COMPUTER

```
1104.
18 GRAPHICS 9:COLOR 1:SETCOLOR 2,8
20 FOR I=0 TO 128 STEP 15:FOR J=0 TO 128:PLOT I,J:PLOT J,I:NEXT J:NEXT I
30 FOR K=10 TO 100 STEP 30:FOR P=1 TO 91 STEP 30
40 FOR L=K TO K+14:FOR J=P TO P+14:PLOT I,J:PLOT J,I:NEXT J:NEXT L:NEXT P
```

בְּיָתָם וְיִצְרָתָם לֹחַ שֶׁחֶמֶט עַל הַמָּסַךְ –
בְּיָתָם נְחֻמָּה וּפְשׁוּטָה, וְגַם לְמַחֲשָׁבִי
טָאִיר וְגַם לְמַחֲשָׁבִי אֶפֶל.

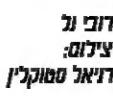
1732

הטלוויזיה שמכרתם לי לא בסדר, ממש לא בסדר".

למטה"
"כי היא עלתה באש..."
"האם פעלת למי התחזאות?"
"בטח".
"מה עשית?"
"למי מה שהיה כתוב בחזאות".
"ומה היה כתוב שם?"
"תחילה חלק את המכשיר..."

A black and white illustration of two cats. The cat on the left is looking towards the cat on the right. The cat on the right is looking back at the first cat. They are both depicted with simple, stylized features.

— מדוע אתה מחב כל כך מותר
— כי אני רוצה לסיים את המכתב לפני
שהדף ייגמר...

[illegible][illegible][illegible][illegible][illegible]

דניאל סטוקליון

נְבוֹי לְדַחֲמֵי הַיָּדָה: כְּרֹון, שָׁנָם וְשָׁמוֹ שֶׁל
מִתְּחַלֵּם בְּאַחֲרֵם יָמֵינוּ, וְקִצְיוֹן צֶה"ל צֶעֶיר

מֵאֵן: (1) שְׁנֵי צִלִּים מְחִבִּים וְנֹצֵאִים
בְּמִלְכּוּת: (4) חֵת בֵּית הַמִּשְׁפָּט וְאֵת
הַיְחִוָּה: (8) הָבָה מִמּוֹ עֵשׂוֹ הַזֶּכֶּה
בְּלֵי אֵף אֶחָד: (10) מְחַוֵּן מִלְכָּה וְנֹצֵא
קִרְיָה שְׁמִילָה: (11) מִסֹּף בֵּית הַתְּמָד
מִטְבֵּעַ יָפֵי: (12) הָאֵדוֹר הַדּוֹמֵי הַשֶּׁתַּ
מִקְבֵּר: (14) פֶּלֶת יָמִים דָּלוֹל מִקְטֵר
יְבוּרָה: (15) מִקְטֵר, בֵּין הַחֲלָמִיד
וְהַשְּׂמִילָה: (17) מִדּוֹרְכָב: (18) מִצָּת
מִן אֲבִשְׁלוֹם: (20) הַעוֹף שֶׁצִּפֵּץ

בְּלֶבֶד; 25) לִבָּב חֲמֹד יֵשׁ קוֹל עֲבָדָה; 27)
הַיּוֹל לִטְעוֹן בְּכָלֵל לֹא יָרוּה; 28) בְּתוֹחֶלֶת
הַחֹף מִפֶּן מוֹסִיקָלִי; 29) אֵת הָעֵינִי
הַעֲתִיקָה שֶׁלִּיד תִּיֵא תִשְׁפֹּצָה וְתַעֲשֶׂה אוֹתָהּ
יִהְיֶה יִתְרָה; 31) קִשֹּׁר אֶת הַיָּדִי; 32) מִשְׁתָּחִי
לְטַלְחִיזָה וְחֹלִל; 33) מִזִּי וְעֹבְדָהּ זֶה כְּרִמָּה
חֲבֵד שֶׁלֵּה.

[illegible]

מזמור

בין הפזמרים יעזר מחשב כיס

7	6	5	4			3	2	1
		10		9				8
	14		13		12			11
		16				15		
		18					17	
24			23	22	21	20		19
	28				27		26	25
		31				30		29
			33					32

פטרונות וא לוועלות ל"משרד לילדים" ח 7 20044 ח"א

07 0 00 .minn mmmmm minnmm

מחיר: 15 ₪

תוכנית 47